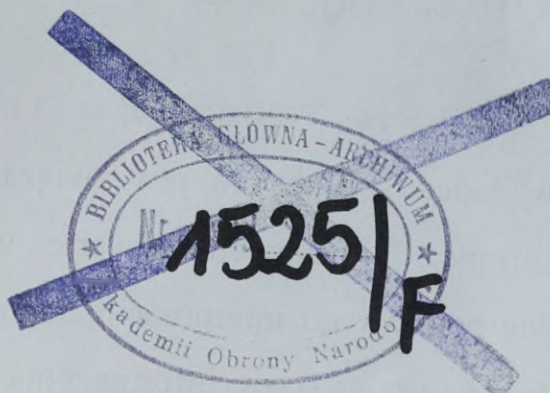
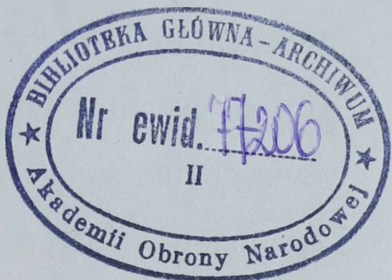

30.

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
ZAKŁAD DZIAŁAŃ POŁĄCZONYCH I OPERACJI POKOJOWYCH

Klauzula tajności **JAWNE**
- Egz. ...**20**....
Wręczyć studentom USM ZiD,
USM BN w dniu instruktażu do
ćwiczenia

SYTUACJA WYJŚCIOWA
NA PIERWSZY DZIEŃ ĆWICZENIA

ĆWICZENIE STUDYJNE, REAGOWANIA KRYZYSOWEGO
/FORMA I RODZAJ ĆWICZENIA/

„TRWAŁY BYT-2005”
/KRYPTONIM ĆWICZENIA/

1:200 000
N-33-XII, XVII, XVIII, XXIII, XXIV
N-34-VII, III, XIX
1:100 000
N-33-47, 48, 57, 58, 59, 60, 69, 70, 71, 72, 81, 83,
84, 93, 94, 95, 96, 105, 106, 107, 108
N-33-37, 38, 49, 50, 51, 61, 62, 63, 73-74, 75, 85, 86, 87, 97, 98, 99
/RODZAJ I SKALA MAPY/

s. 90

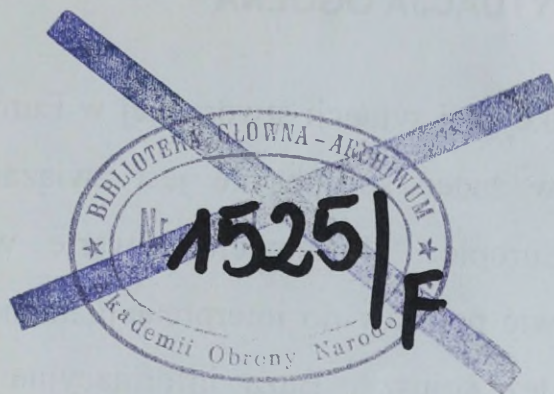
2005

WARSZAWA

KWIECIEŃ,

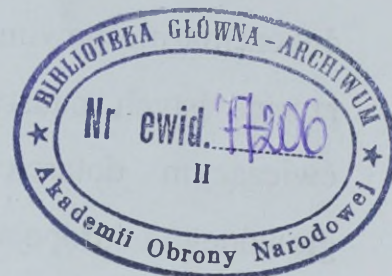
77206

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
ZAKŁAD DZIAŁAŃ POŁĄCZONYCH I OPERACJI POKOJOWYCH

Klauzula tajności **JAWNE-**
 - Egz. ...**20**....

Wręczyć studentom USM ZiD,
 USM BN w dniu instruktażu do
 ćwiczenia

SYTUACJA WYJŚCIOWA
NA PIERWSZY DZIEŃ ĆWICZENIA

ĆWICZENIE STUDYJNE, REAGOWANIA KRYZYSOWEGO
 /FORMA I RODZAJ ĆWICZENIA/

„TRWAŁY BYT-2005”
 /KRYPTONIM ĆWICZENIA/

1:200 000

N-33-XII, XVII, XVIII, XXIII, XXIV

N-34-VII, III, XIX

1:100 000

N-33-47, 48, 57, 58, 59, 60, 69, 70, 71, 72, 81, 83,

84, 93, 94, 95, 96, 105, 106, 107, 108

N-33-37, 38, 49, 50, 51, 61, 62, 63, 73-74, 75, 85, 86, 87, 97, 98, 99

/RODZAJ I SKALA MAPY/

s. 90

2005

WARSZAWA

KWIECIEŃ,

77206

I SYTUACJA OGÓLNA

Ćwiczenie oparte jest na fikcyjnej sytuacji stworzonej w Europie Środkowej. Ogólny kontekst ćwiczenia w żaden sposób nie jest związany z faktyczną sytuacją geopolityczną w Europie. Informacje zawarte w dokumentacji ćwiczenia nie powinny stanowić podstaw do interpretacji intencji politycznych rzeczywistych państw, czy też sojuszy. Baza informacyjna ma umożliwić ćwiczącym dotarcie do istoty ewentualnego zagrożenia bezpieczeństwa globalnego i europejskiego.

ATARIA i **BIZONIA** położone są w EUROPIE ŚRODKOWEJ. Na północy znajduje się MORZE BAŁTYCKIE a na wschodzie ZATOKA GDAŃSKA. Na zachodzie położona jest neutralna REPUBLIKA SŁUPSKA, a na południu także neutralna REPUBLIKA BYDGOSKA. Oba państwa stały się niepodległe i suwerenne pod koniec XIX wieku po serii wojen wyzwoleniczych. **ATARIA** położona jest na północ od **BIZONIA**, a granica przebiega z zachodu na wschód wzdłuż linii OKONEK (3422), CZŁUCHÓW (4856), SWORNEGACIE (7262), płd. KOŚCIERZYNA (0294), płd. Sopot (3642).

ATARIA i **BIZONIA** były częścią wielkiego terytorium okupowanego przez Zakon Krzyżacki od początku XIII wieku..

W początkowym okresie działalność gospodarcza była oparta, w rejonie obecnego pogranicza **ATARIA** i **BIZONIA**, na wydobywaniu torfu, wypalaniu węgla drzewnego, a także na przemyśle drzewnym, który zapewniał budulec przemysłowi stocznioowemu i budowlanemu. Najbardziej rozwiniętym społeczeństwem w tym rejonie są **BYTOWIE**, którzy przybyli tu wraz z wojskami **NORDLANDIA** z wyspy **GOTLANDIA** w XVII wieku.

Osiedliwszy się w rejonie **BYTÓW** (0662), **KOŚCIERZYNA**, **STAROGARD GDAŃSKI** (8438), **CZERSK** (6696) wybudowali kościoły, które stanowiły ośrodki wyznania wiary protestanckiej. Ta mała, ale bardzo dobrze zorganizowana społeczność rozwinęła przemysł drzewny i metalowy w okresie

panowania NORDLANDIA aż do roku 1895, kiedy to ATARIA i BIZONIA uzyskały niepodległość. Fakt ten podzielił obszary kompleksu leśnego KASZUBY zamieszkałego przez Bytów pomiędzy dwa państwa ATARIA i BIZONIA, w ten sposób zamieszkujący te tereny Bytowie zostali podzieleni, stając się mniejszością narodową i religijną w wyżej wymienionych państwach.

W XIX wieku rozpoczyna się w Europie dynamiczny rozwój przemysłu. Drewno nie jest już podstawowym budulcem, szczególnie w przemyśle stoczniowym, a cegła i cement wypierają drewno także z przemysłu budowlanego. Kiedy przemysłowa rewolucja opanowała Europę głównymi zasobami ATARIA i BIZONIA były ubogie rejony rolnicze. Nie było tam w zasadzie głównych zasobów surowców mineralnych: nie było rudy żelaza, węgla, gazu ziemnego i ropy naftowej. W związku z tym, ATARIA i BIZONIA rozwijały swoje rolnictwo i przemysł spożywczy stając się głównym dostawcą żywności dla wysoko rozwiniętych krajów europejskich.

W nowej sytuacji ekonomicznej, kiedy upadł przemysł drzewny BYTOWIE przesiedlili się z rejonu lasów Kaszubskich na wybrzeże. Rozpoczęli rozwijać przemysł stoczniowy, budując porty i strukturę handlu morskiego, którą rozwinęli w imponujący sposób, bazując na pośrednictwie w eksporcie produktów rolnych ATARIA i BIZONIA. Ich rynkami zbytu były kraje europejskie, a importowali źródła energii, surowce i maszyny.

W wyniku takich działań po stronie ATARIA powstały m.in. takie porty jak: ŁEBA, WŁADYSŁAWOWO, GDYNIA, a po stronie BIZONIA GDAŃSK. Stały się one głównymi portami tych dwóch państw.

Umiejętności handlowe i zamiłowania żeglarskie Bytów sprawiły, że stali się oni doskonale prosperującą ekonomicznie społecznością specjalizującą się w magazynowaniu i dystrybucji podstawowych produktów uzyskując monopol na import i eksport w imieniu ATARIA i BIZONIA. W związku z rozwojem chłodnictwa BYTOWIE stali się producentami lodu i później właścicielami wielkich chłodni, a także statków-chłodni. Atarskie i bizońskie produkty rolne stały się poszukiwanym towarem, a dobrze rozwinięty system skupu, przechowywania (zamrażania) i dystrybucji, pozwolił na otwarcie nowych

zamorskich rynków zbytu. Bytowskie statki handlowe docierały do odległych zakątków kuli ziemskiej ustanawiając i rozwijając wiele handlowych oraz politycznych więzi z wieloma krajami.

II SYTUACJA SZCZEGÓŁOWA

U schyłku XX wieku sytuacja ekonomiczna świata bardzo się zmieniła. Rynek produktów rolnych stracił na znaczeniu a ceny żywności spadły. Jednocześnie ceny energii wzrosły a import towarów konsumpcyjnych przez **ATARIA i BIZONIA** stał się mniej opłacalny.

W tym okresie wzrósł znacznie deficyt budżetowy i inflacja rejestrowana w obu państwach. **PKB ATARIA i BIZONIA w 1999 roku spadł odpowiednio o 5,5% i 6,2%**. Rządy obu państw postanowiły przeciwdziałać kryzysowi gospodarczemu m.in. poprzez 20% obniżenie płac w sferze budżetowej. Wzrosło jednocześnie bezrobocie.

W tym samym czasie **BYTOWIE** także zostali dotknięci kryzysem, ponieważ ich flota handlowa nie była efektywnie wykorzystywana. Dlatego, zdecydowali się przebazować swoją flotę handlową w inne bardziej opłacalne obszary świata. Kiedy gospodarka **ATARIA i BIZONIA** weszła w recesję, **Bytowie** mając ciągle wystarczające dochody, rozpoczęli wykupywanie majątku i inwestowanie w podupadłe gospodarki obu państw. Doprowadziło to do tego, że **ATARIA i BIZONIA** próbowały znacjonalizować własność **Bytów** ponieważ tylko ta grupa etniczna uzyskiwała profity i wykorzystywała zalety wynikające z niskiego stopnia aktywności ekonomicznej ludności **ATARIA i BIZONIA**. W wyniku takich działań ze strony **ATARIA i BIZONIA**, **Bytowie** - mieszkańcy obu krajów w **czerwcu 2000 roku** zwrócili się do Trybunału Europejskiego z prośbą o interwencję w obronie ich interesów.

Zanim rozpoczęły się działania Trybunału, rząd **ATARIA** oskarżył **Bytów** o stworzenie warunków do kryzysu ekonomicznego poprzez podniesienie opłat transportu morskiego atarskich produktów rolnych, które tym samym stały

się mało opłacalnym towarem na rynkach zagranicznych. Podobne oskarżenia pod adresem Bytów wytoczył rząd **BIZONIA** w **lipcu 2000** roku.

Wynikało to przede wszystkim z tego, że rządy tych państw nie posiadając odpowiedniego zaplecza politycznego oraz możliwości rozwiązywania problemów gospodarczych, poddały się presji grup nacjonalistycznych społeczeństwa, dążąc bezwzględnie do nacjonalizacji przedsiębiorstw Bytów w obu krajach. W następnych miesiącach **2000** r. kontynuowano różne oskarżenia pod adresem Bytów, wykorzystując na szeroką skalę środki masowego przekazu. Doprowadziło to **latem 2001** roku do wybuchu przeciwko Bytom zamieszek w Gdyni i Gdańsku. Podstawą ich były rozszerzające się niezadowolenie i krytyka poczynań gospodarczych tej mniejszości narodowej. Ataki na własność Bytów kontynuowano także na **jesieni 2001** roku. Zamieszki wymknęły się spod kontroli i spowodowały wiele ofiar po obu stronach. W **listopadzie 2001** roku rząd **ATARIA** ogłosił, że nie jest w stanie dłużej zapewniać ochrony Bytom, po tym jak autobus szkoły regionalnej Bytów został ostrzelany przez organizację nacjonalistyczną „Atarski Front Narodowy”, w wyniku czego zginęło pięcioro a rannych zostało dziesięcioro dzieci.

15 listopada 2001 r. rząd ogłosił, że wszyscy Bytowie mieszkający w **ATARIA** będą przesiedleni w niezamieszkały rejon Kaszub. Bytowie z całego kraju zostali przetransportowani w **listopadzie i grudniu 2001** roku i zamieszkali w byłych kwaterach i barakach poligonowych.

W **końcu grudnia 2001** roku **BIZONIA** używając tych samych argumentów co **ATARIA** dokonała repatriacji Bytów rozproszonych po terytorium kraju do południowego rejonu Lasów Kaszubskich.

Na **początku 2002** roku 25 000 Bytów żyło w bardzo prymitywnych warunkach w małej enklawie na pograniczu **ATARIA** i **BIZONIA**. Przesiedlono ich w rejon, który ich pradziadowie i dziadowie opuścili około 100 lat temu, kiedy zmieniła się koniunktura gospodarcza i upadł przemysł drzewny.

Bytowie mieli wielu przyjaciół wśród wpływowych osobistości w międzynarodowym handlu, a szczególnie w państwach zachodnio-północnego obszaru Europy. W **lutym 2002** roku wymogli oni na ONZ podjęcie debaty nad

ich losem. **ATARIA** i **BIZONIA** odrzuciły wszelkie próby nakłonienia ich do odstąpienia od prześladowania Bytów argumentując, że przesiedlenie było podyktowane dobrem osobistym Bytów, aby zapewnić im ochronę i bezpieczeństwo. Obydwa państwa twierdziły na forum ONZ, że skoncentrowano Bytów w enklawie kaszubskiej zapewniając im skuteczniejszą ochronę przed nacjonalistami. Rada Bezpieczeństwa ONZ ostro skrytykowała rządy **ATARIA** i **BIZONIA** za pozostawienie Bytów swojemu losowi i w praktyce zapewnienie im warunków realizacji tylko podstawowych potrzeb życiowych związanych z przetrwaniem.

W kwietniu 2002 roku ONZ ustanowiło wsparcie logistyczne (UNLOG-BAT), bazując na porcie GDYNIA położonym w ATARII i rozpoczęło ograniczone dostawy podstawowej pomocy humanitarnej dla mieszkańców Lasów Kaszubskich. Jednak konwoje regularnie były zatrzymywane przez Atarów żądających odpowiedniego poziomu pomocy żywnościowej ONZ także dla nich. W ciągu 2002 roku sytuacja ekonomiczna **ATARIA** i **BIZONIA** znacznie pogorszyła się.

Bytowie z kolei opierając się na swoim historycznym dziedzictwie i doświadczeniu w poszukiwaniu minerałów i zasobów energii mającym początek w okresie, kiedy byli poddani króla NORDLANDII rozpoczęli, na wielką skalę poszukiwania zasobów bogactw naturalnych. Doprowadziło to w **czerwcu 2004** r. do znalezienia złóż gazu ziemnego. Oceniając wartość rynkową odkrytego złoża gazu postanowili domagać się w środowisku międzynarodowym uznania ich niepodległości. 15 czerwca 2004 roku Bytowie ogłosili na arenie międzynarodowej proklamowanie **NIEPODLEGŁEJ REPUBLIKI BYTÓW** (NRB), która miała objąć naród Bytów po obu stronach granicy pomiędzy **ATARIA** i **BIZONIA**. Ustalono, że Dniem Niepodległości, będzie **15 lipca, kościelne święto protestanckie**.

W lipcu 2004 roku, kiedy wiadomość o odkryciu złóż gazu ziemnego na Kaszubach i ogłoszenie niepodległości obiegła Europę i świat, rządy **ATARIA** i **BIZONIA** wystosowały żądania respektowania granicy ustanowionej w XIX

wieku pomiędzy **ATARIA** i **BIZONIA**. Państwa te zaprotestowały na forum ONZ przeciwko próbie bezprawnego oderwania części swych terytoriów i utworzenia NRB. Rządy obydwu państw prowadziły przy tym szeroką akcję wzajemnego oskarżania się za zaistniały **stan napięcia**. Z drugiej strony zwiększyła się liczba prześladowań Bytów, tak w **ATARIA** jak i w **BIZONIA**. Grupy nacjonalistyczno-terrorystyczne paliły domostwa i mordowały kobiety, starców i dzieci. Dorośli Bytowie uciekli w centralne rejony niezamieszkałych Kaszub.

We wrześniu 2004 r. BIZONIA ogłosiła, że z uwagi na źródła gazu ziemnego, znajdujące się w większości na terenie tego kraju, zamierza kontrolować wydobycie gazu w całej enklawie **BYTÓW**. Największy koncern paliwowy **BIZONIA** dostał zgodę tego państwa na wybudowanie ujęć gazu w rejonie całych Kaszub i poprowadzenie gazociągu przez teren **BIZONIA** do Europy Zachodniej. Wstępną umowę w tej sprawie podpisała, w dniu 20 września 2003 r., z **BIZONIA REPUBLIKA BYDGOSKA** (umowa dotyczyła przyszłego transportu gazu przez terytorium **REPUBLIKI BYDGOSKIEJ**). **REPUBLIKA BYDGOSKA** oficjalnie przyjmowała stanowisko neutralne.

REPUBLIKA SŁUPSKA również przyjęła **oficjalne stanowisko neutralne**. W rzeczywistości polityka zagraniczna **REPUBLIKI SŁUPSKIEJ** ukierunkowana była na wspieranie dążeń niepodległościowych **BYTÓW**, którzy w wypadku proklamowania niepodległości, gwarantowali **REPUBLICE SŁUPSKIEJ** transport gazu przez ich terytorium do Europy Zachodniej.

W listopadzie 2004 r. ATARIA powiadomiła ONZ, że **BYTOWIE** zbroją się i przygotowują do powstania. Informacje te potwierdziła **BIZONIA**. Z niepotwierdzonych informacji pojawiających się w mediach wynika, że Bytowie mogli otrzymywać broń z terenu **REPUBLIKI SŁUPSKIEJ**. **Spór między ATARIA a BIZONIA** przybierał coraz bardziej ostre formy i **przekształcał się w kryzys dotyczący całego obszaru nadbałtyckiego Europy**.

W tej sytuacji, pod pozorem niedopuszczenia do powstania **BYTÓW**, siły zbrojne **ATARIA** i **BIZONIA** zostały przesunięte w rejon Kaszub. Na granicy obu państw rozpoczęły się prowokacje i zamieszki zbrojne. Nieoficjalnie

ATARIA chciała zdławić dążenia niepodległościowe Bytów oraz zmusić BIZONIA do rezygnacji z jakichkolwiek planów zagarnięcia gazonośnej enklawy. BIZONIA zaś dążyła do zajęcia enklawy oraz rozprawienia się z narodowością Bytów. Oficjalnie oskarżano się wzajemnie za kryzys w rejonie. Często oskarżano też Bytów.

Na początku listopada 2003 roku kryzys przekształca się w konflikt między państwowy. Od **10 listopada 2004 r. BIZONIA** rozpoczęła zaplanowaną ofensywę z zamiarem zagarnięcia enklawy **BYTÓW** na terytorium **ATARIA**. Pomiedzy wojskami **ATARIA** i **BIZONIA** trwały regularne walki. Ich szczególną intensywność odnotowano od **20 listopada 2004 roku**.

W walkach przeciwko **ATARIA** i **BIZONIA** brały udział siły samoobrony Bytów. Meldunki o całkowitym zaminowaniu dróg miały znaczny wpływ na zaniechanie dostaw pomocy dla mieszkańców enklawy przez ONZ. Już **11 listopada 2004 r. REPUBLIKA SŁUPSKA** uznaje tereny zamieszkałe przez **BYTÓW** za suwerenną i niepodległą republikę. Gwarancje pomocy wojskowej **REPUBLIKI SŁUPSKIEJ** stają się rzeczywistością. Uznanie nowej republiki nie znajduje jednak więcej zwolenników w Europie. Bezpośrednie zaangażowanie się **REPUBLIKI SŁUPSKIEJ** w konflikt między **ATARIA** i **BIZONIA** grozi eskalacją wojny i jej rozprzestrzenieniem się na cały region północnej Europy.

Po okresie ciężkich walk pomiędzy **ATARIA** i **BIZONIA**, po trzech rezolucjach Rady Bezpieczeństwa ONZ, uchwał OBWE, doprowadzono do podpisania, w dniu **7 grudnia 2004 r. porozumienia o zaprzestaniu walk**, całkowitym zawieszeniu broni i utrzymaniu strefy zdemilitaryzowanej.

Na uroczystość podpisania **porozumienia pokojowego**, które odbyło się w **Warszawie** w dniu **15 grudnia**, zaproszono też dwóch przedstawicieli **BYTÓW**, jako mniejszości narodowych państw **ATARIA** i **BIZONIA**.

III SYTUACJA BIEŻĄCA STRON ZAANGAŻOWANYCH W KONFLIKT

1. Sytuacja w Niepodległej Republice Bytów

ENKLAWA BYTÓW liczy około 25 000 ludności, uważana przez wielu za zbyt małą, aby proklamować republikę, nawet po znalezieniu zasobów gazu ziemnego. Liderzy BYTÓW uważają jednak, że liczba ta nie ma znaczenia ponieważ jest kilka innych krajów o podobnej liczbie mieszkańców, które są nawet członkami ONZ. Są to: LIECHTENSTEIN – 29 000; GIBRALTAR – 28 074; WYSPY FALKLANDZKIE (MALWINY) – 20 121.

Oprócz enklawy w rejonie Kaszub znajduje się jeszcze kilka enklaw Bytów: KOŁCZYGŁOWY (1444) i KARTUZY (2618) w ATARII oraz TUCHOLA (4490) i OSIE (4424) w BIZONII. Enklawy te również potrzebują ochrony i pomocy społeczności międzynarodowej. Stolicą NRB ustanowiono KOŚCIERZYNE.

Inne ważniejsze zamieszkałe przez Bytów miasta to: BYTÓW (0662), SKARSZEW (9632), STAROGARD GDAŃSKI (8438), CZERSK (6694).

Lotniska: SIEMIROWICE (wojskowe-cywilne), wykorzystywane jest również lądowisko: BRUSY (7078) (tylko samoloty lekkie). Główne zbiorniki wodne: Jez. Charzykowskie, Jez. Wdzydze, Jez. Raduńskie. Rzeki: Wierzyca, Wda.

Bytowie oczekują teraz na realizację decyzję ONZ w sprawie demilitaryzacji i wycofania wojsk obu państw z pasa granicznego. Oczekują szybkiego zapewnienia pokoju oraz bezpieczeństwa w zamieszkałym przez nich rejonie a w szczególności do:

1. Pełnego zaakceptowania na arenie międzynarodowej NRB jako suwerennego i niepodległego państwa.
2. Oczekują, że ONZ zmusi ATARIA i BIZONIA w pierwszym okresie działania sił pokojowych do pełnego wycofania wojsk poza 10 km strefę zdemilitaryzowaną i następnie, do końca 2005 roku, z całej NRB.
3. Ustanowienia pomocy humanitarnej dla mieszkańców NRB.

4. Zaangażowania zagranicznego kapitału, który powinien pomóc w eksploatacji zasobów gazu ziemnego i stworzeniu warunków do rozwoju ekonomicznego nowego państwa.
5. Pomocy ONZ w wynegocjowaniu z ATARIA i BIZONIA umów o tranzyt i sprzedaż gazu, a także rozwinięcia wymiany handlowej z NRB z tymi państwami.

2. Sytuacja w ONZ

RB ONZ po zapoznaniu się z raportem Specjalnego Reprezentanta Sekretarza Generalnego ONZ z grudnia 2004 roku w sprawie możliwości i sposobu wsparcia procesu pokojowego w obszarze Południowego Bałtyku, przyjęła rezolucję 1001 na posiedzeniu w dniu 15 stycznia 2004 r. odnośnie wsparcia intencji ustanowienia pokoju i stabilności w ATARIA i BIZONIA.

Zgodnie z tą rezolucją rejon Kaszub (enklawy Bytów) ustanowiono **strefą pod szczególną ochroną ONZ**. W myśl porozumienia pokojowego z Warszawy, RB ONZ w tym samym dokumencie ustanowiła na granicy między ATARIA a BIZONIA:

- **strefę zdemilitaryzowaną** - przebiegająca wzdłuż granicy ATARIA i BIZONIA;
- **strefę limitowanej obecności sił zbrojnych.**

Już w grudniu 2004 r. w wyniku porozumień pokojowych powstała **strefa zdemilitaryzowana** o szerokości 10 km (5 km w stronę każdego z państw) przebiegająca wzdłuż granicy pomiędzy ATARIA i BIZONIA.

10 km na północ i południe od strefy zdemilitaryzowanej utworzono pierwszą strefę limitowania sił. Kolejne dwie strefy limitowania rozmieszczono co 10 km w stronę obydwu państw. **W strefie zdemilitaryzowanej nie może być żadnych sił zbrojnych stron zwaśnionych.** W porozumieniu pokojowym oraz w rezolucji RB ONZ nie odniesiono się w sposób konkretny do pobytu sił ATARIA i BIZONIA w pozostałych rejonach enklawy Bytów (NRB). Nadmieniono, że problem Bytów będzie przedmiotem dalszych działań

politycznych związanych z ochroną enklawy przez ONZ. Jednocześnie przewidziano działania operacyjne sił wielonarodowych ONZ jedynie w strefie zdemilitaryzowanej, strefach limitowania sił oraz w strefach ochronnych (enklawach) i rejonach do nich przyległych. Przewidziano również w siłach pokojowych zadania dla obserwatorów wojskowych ONZ.

Założono, że misja ONZ - **UNFOR (United Nations Force)** - składać się będzie z lekkich batalionów operacyjnych uformowanych w brygady sił pokojowych z elementami wsparcia).

W wyniku dotychczasowych działań ONZ sytuacja w rejonie konfliktu przedstawia się następująco:

1. 25 stycznia 2005 r. RB ONZ określiła na podstawie Rezolucji 1001 mandat dla wielonarodowych sił pokojowych UNFOR.
2. 2 lutego 2005 ONZ zawarło porozumienie o statusie sił pokojowych SOFA ze stronami konfliktu.
3. W tym samym czasie ONZ prowadziło również konsultacje z potencjalnymi kontrybutorami sił pokojowych, w tym z **POLANDIĄ (państwo ćwiczących)**.
4. Od połowy lutego 2005 roku rozwijane są siły pokojowe ONZ zgodnie z przyjętym planem operacji. W pierwszej kolejności użyta będzie brygada sił natychmiastowego reagowania ONZ – SHIRBRIG. Później dołączą do niej brygady z innych państw członkowskich m.in. z RUSLAND i GERLAND. SHIRBRIG ze względu na swoją rolę w systemie sił pokojowych ONZ, będzie zastąpiona przez tworzącą się **Brygadę Wielonarodową NORDPOLBRIG**. Planowane przejęcie zadań przez NORDPOLBRIG od SHIRBRIG ma nastąpić nie wcześniej niż we wrześniu 2005 r.
5. Strefa zdemilitaryzowana (DMZ) wzdłuż granicy ATARIA i BIZONIA zredukowała i ograniczyła bezpośredni kontakt wojsk.
6. W strefie limitowanej obecności sił (AOL) nie odnotowano w ostatnim czasie istotnych naruszeń porozumienia pokojowego.

7. ATARIA i BIZONIA, jak dotychczas przestrzega zasadniczych punktów rezolucji ONZ dotyczących m.in. statusu sił pokojowych i zakresu ich zadań realizowanych m.in. w enklawach Bytów pozostających poza NRB.
8. Społeczność międzynarodowa nie uznaje niepodległości NRB.
9. Zgodnie z warunkami porozumienia pokojowego - *Pokojowe Porozumienie ATARIA-BIZONIA (PPAB)* siły zbrojne obu państw będą zredukowane i limitowane w enklawie Bytów do końca 2005 roku.
10. ONZ obiecała pomoc humanitarną dla ATARIA i BIZONIA po tym jak siły zbrojne tych państw zostaną zredukowane do minimum w enklawie Bytów i nie będą miały miejsca naruszenia postanowień porozumienia pokojowego.
11. ONZ będzie próbować wynegocjować długotrwałe porozumienie pokojowe pomiędzy ATARIA i BIZONIA w celu pokojowego współistnienia tych państw razem z mniejszością Bytów. Ma to zapewnić podjęcie odpowiednich środków mających na celu podzielenie kontroli nad zasobami gazu ziemnego i jego wspólnego wydobycia, transportu, obróbki i sprzedaży. Ma to w efekcie zaowocować wspólnymi korzyściami dla ATARIA, BIZONIA i mniejszości Bytów.

3. SYTUACJA BIEŻĄCA POLANDIA (państwo ćwiczących)

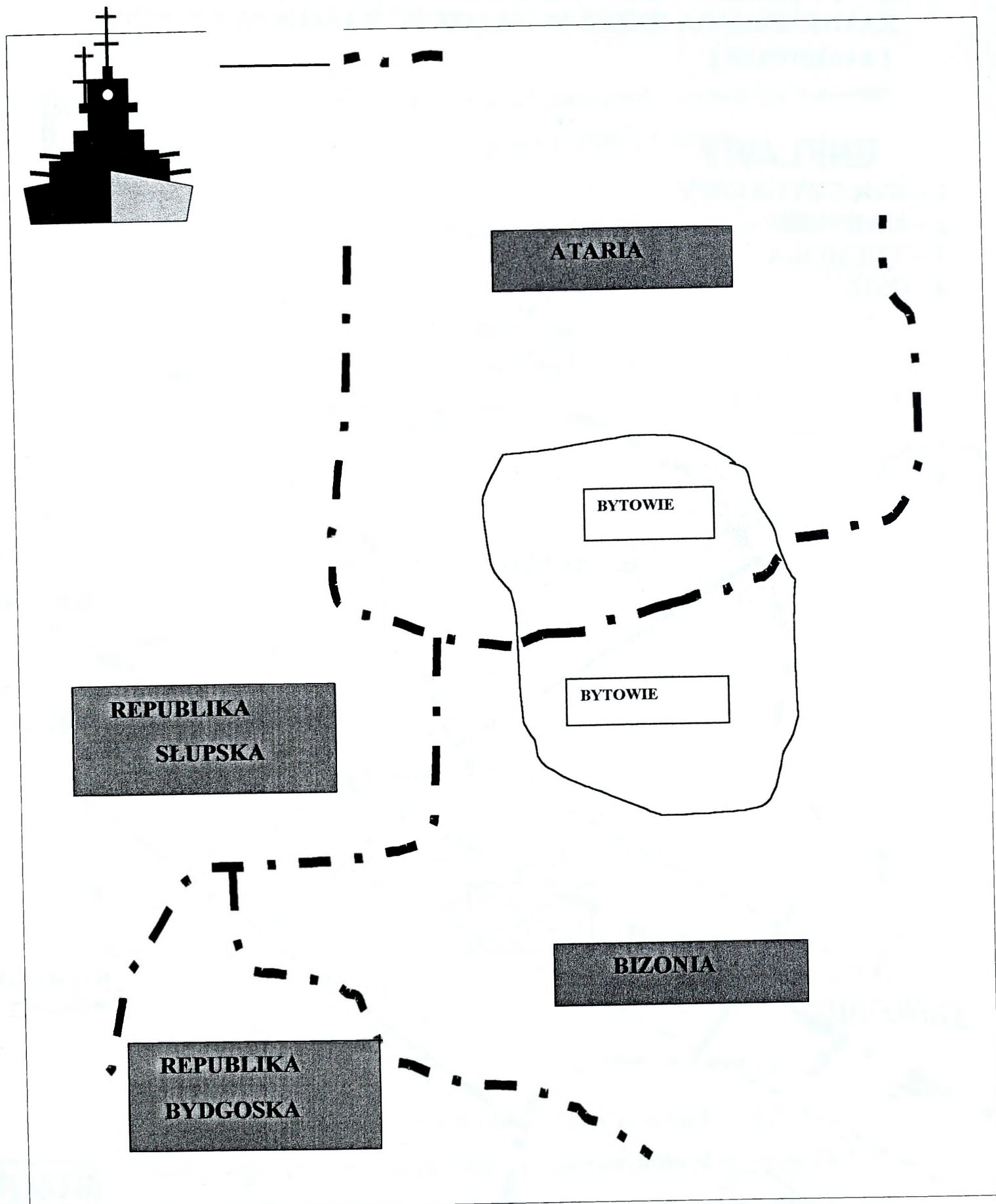
1. POLANDIA jest aktywnym członkiem misji pokojowych ONZ i w chwili obecnej utrzymuje poza granicami kraju blisko 4000 żołnierzy. Największy kontyngent wojskowy znajduje się w rejonie Zatoki Perskiej. Przy 150 tysięcznych siłach zbrojnych stanowi to bardzo duże obciążenie organizacyjne i finansowe dla POLANDIA.
2. Przygotowując operację pokojową w obszarze południowego Bałtyku ONZ zwróciło się drogą dyplomatyczną do rządu POLANDIA z prośbą o wydzielenie do niej kontyngentu wojskowego w sile batalionu operacyjnego wraz z elementami wsparcia. Batalion miałby wejść w skład Brygady Wielonarodowej (NORDPOLBRIG).

3. Na udział POLANDIA w operacji pokojowej wyrażają zgodę wszystkie strony konfliktu.
4. Po otrzymaniu prośby MSZ POLANDIA powiadomił o tym Prezesa Rady Ministrów oraz szefów zainteresowanych resortów.
5. Komisja Międzyresortowa po przeprowadzeniu konsultacji zaproponowała przyjęcie prośby ONZ. Jednocześnie w resorcie obrony narodowej odpowiednie komórki podległe Podsekretarzowi Stanu ds. Współpracy Międzynarodowej oraz Szefowi Sztabu Generalnego POLANDIA wypracowały propozycję wydzielenia 18 batalionu desantowo-szturmowego wraz z niezbędnymi elementami wsparcia do operacji pokojowej ONZ.
6. Komisja Międzyresortowa po zapoznaniu się z propozycją Szefa Sztabu Generalnego wypracowała wspólne stanowisko, które zostało przedstawione Radzie Ministrów.
7. Wniosek o wysłaniu 18 bdsz w rejon Kaszub do operacji pokojowej ONZ UNFOR został podpisany przez Premiera oraz uzyskał kontrasygnatę Prezydenta POLANDIA. Skład etatowy PKW ustalono maksymalnie do 850 żołnierzy. Czas trwania misji określono na okres 6 miesięcy z możliwością przedłużenia.
8. Odpowiedź (jako stanowisko POLANDIA) została przesłana przez MSZ do ONZ.
9. Ustalono zadania poszczególnych resortów wynikające z decyzji o udziale POLANDIA w operacji. Zadania te określone zostały w Uchwale Rady Ministrów nr 214/01.
10. Wydano odpowiednie decyzje, zarządzenia i rozkazy MON, Szefa Sztabu Generalnego POLANDIA, Dowództwa Wojsk Lądowych, pozostałych rodzajów sił zbrojnych oraz szefów innych organów resortu, wyznaczając do operacji pokojowej - POLANDIA KONTYNGENT WOJSKOWY (PKW).
11. Szef Sztabu Generalnego POLANDIA wyznaczył do składu PKW: 18 bdsz, 10 oficerów do Kwatery Głównej UNFOR oraz 15 oficerów do

dowództwa i sztabu NORDPOLBRIG. Rozkazał jednocześnie, rozpocząć proces pełnego przygotowania oraz szkolenia kontyngentu do wysłania w rejon misji i wykonywania zdań mandatowych.

12. W połowie kwietnia prace planistyczne rozpoczął sztab NORDPOLBRIG, który znajduje się obecnie w Kopenhadze.
13. Z informacji uzyskanych od polskiego oficera łącznikowego przy sztabie NORDPOLBRIG wynika, że wstępnie planuje się by batalion POLANDIA w składzie NORDPOLBRIG przejął rejon odpowiedzialności jednego z batalionów SHIRBRIG i realizował zadania powierzone siłom pokojowym zawarte w postanowieniach Rezolucji RB ONZ nr 1001 z 15 stycznia 2005 roku.
14. Wstępne zarządzenie operacyjne dowódca 18 bdsz otrzyma (*23 maja 2005r*) Dokument przekaże w imieniu dowódcy NORDPOLBRIG oficer łącznikowy z HQ NORDPOLBRIG (rolę oficera łącznikowego z NORDPOLBRIG pełni nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia).
15. 18 bdsz posiada najwyższy stopień gotowości bojowej - otrzymał certyfikat sił natychmiastowego reagowania SOJUSZU EUROAM, którego członkiem od 6 lat jest POLANDIA.
16. Batalion całością sił znajduje się w rejonie MSD - BIELSKO-BIAŁA.
17. 75 procent pododdziału stanowią żołnierze zawodowi.
18. Batalion jest przygotowany do samodzielnego prowadzenia działań do 30 dni.
19. Wykonanie marszu do rejonu odpowiedzialności (AOR) należy koordynować z Departamentem Spraw Międzynarodowych MON w celu zapewnienia swobodnego przemarszu przez terytorium BIZONIA i REPUBLIKA BYDGOSKA.

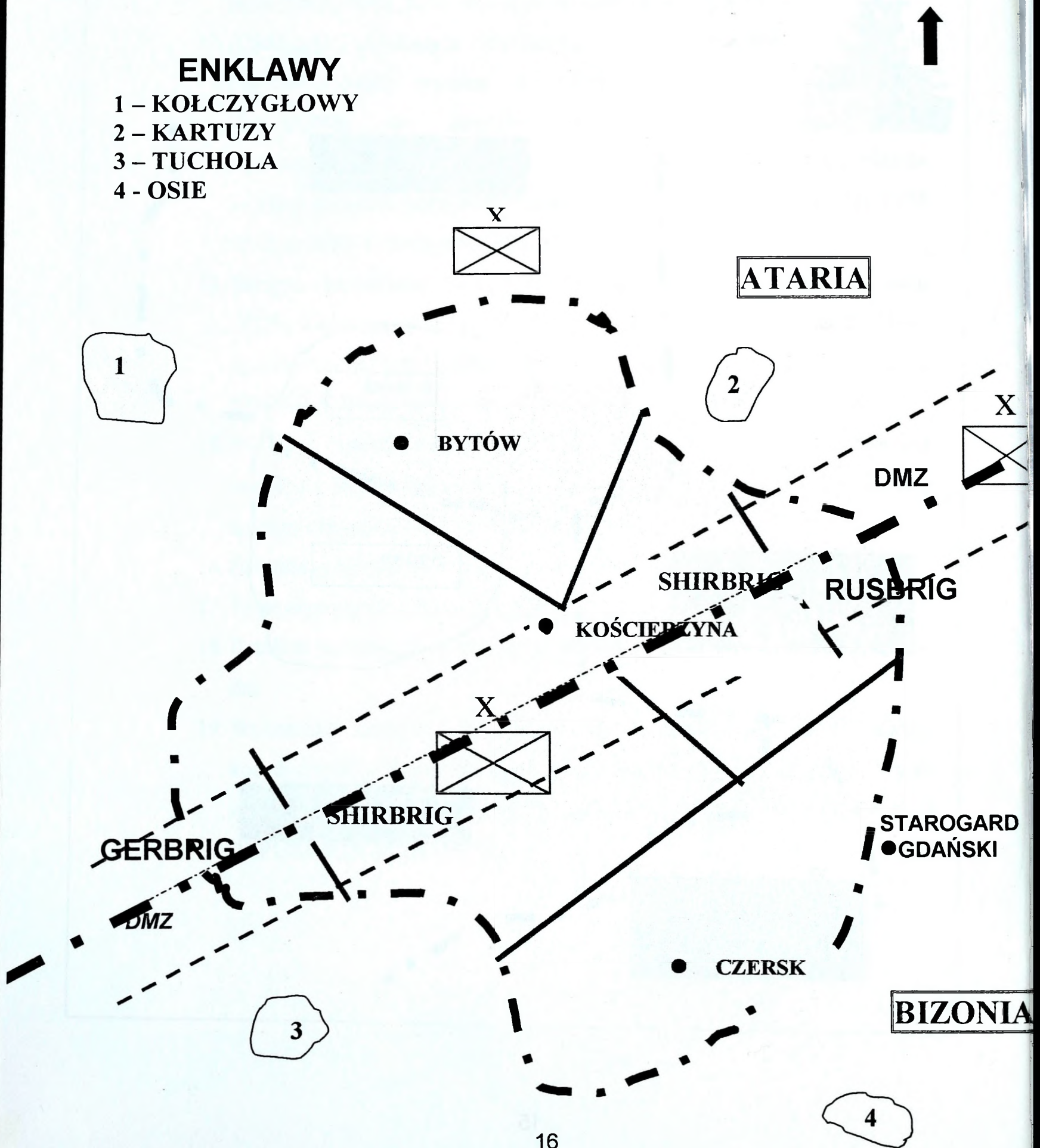
4. SYTUACJA POLITYCZNA W REJONIE KONFLIKTU

5. SYTUACJA SIŁ POKOJOWYCH ONZ W REJONIE
ZAMIESZKANIA PRZEZ MNIEJSZOŚĆ NARODOWĄ BYTÓW
(z enklawami)

ENKLAWY

- 1 - KOŁCZYGŁOWY
- 2 - KARTUZY
- 3 - TUCHOLA
- 4 - OSIE

6. SYTUACJA TOPOGRAFICZNA

1. POGODA

a. Zalecenia

Warunki pogodowe będą zawierały elementy rzeczywiste zmieniane umownie jedynie w przypadku koniecznych do osiągnięcia celów ćwiczenia.

b. Proces

- 1) Oparte na rzeczywistych danych klimatycznych, informacje zawarte w tym aneksie mogą być brane pod uwagę w planach realizacji ćwiczenia w zakresie wpływu pogody na operacje wojskowe.
- 2) Służby meteorologiczne dostarczają aktualnie prognozy pogody.
- 3) Analiza wpływu spodziewanej pogody stanowi element składowy procesu „informacyjnego przygotowania pola walki”.

2. ELEMENTY KLIMATU

a. Cyrkulacja ogólna

- 1) Klimat omawianego obszaru jest zróżnicowany co jest spowodowane znaczną rozciągłością równoleżnikową oraz urozmaiconą rzeźbą terenu i jego pokryciem.
- 2) W części zachodniej obszaru odczuwalny jest wpływ wilgotnego powietrza znad Oceanu Atlantyckiego i Bałtyku, w części wschodniej zaś suchych mas powietrza kontynentalnego.
- 3) W czerwcu następuje początek lata astronomicznego. Jego początek następuje bardzo nierównomiernie w poszczególnych rejonach omawianego obszaru, z rozpiętością do 20 dni.

b. Temperatury

- 1) Średnie temperatury w czerwcu wahają się w granicach $+15,2 \div 16,1^{\circ}\text{C}$.
- 2) Maksymalna temperatura absolutna w czerwcu wynosi: $+31,3 \div 33,3^{\circ}\text{C}$.
- 3) Minimalna temperatura absolutna w czerwcu wynosi: $-1,2 \div 3,0^{\circ}\text{C}$.

c. Wiatr

- 1) Wiatry w strefie pobraża wieją z siłą na ogół większą niż w głębi kraju, najczęściej z prędkością 2-5 m/s.
- 2) Przeważające kierunki wiatrów w czerwcu: W, NW, SW, NE, N.

d. Widoczność

- 1) Widoczność uwarunkowana jest fizycznymi właściwościami napływających mas powietrza oraz wpływem takich czynników lokalnych jak ukształtowanie i pokrycie terenu, obecność większych zbiorników wodnych, rodzaj podłoża, koncentracja ośrodków przemysłowych i dużych aglomeracji miejskich,.
- 2) Średni procentowy udział poszczególnych zakresów widoczności w czerwcu:
 - do 1 km - 0,1%;
 - od 1 do 2 km - 0,6%;
 - od 2 do 4 km - 3,0%;
 - od 4 do 10 km - 28,3%;
 - powyżej 10 km - 68,0%.
- 3) Średnia liczba dni słonecznych w czerwcu – 2.
- 4) Średnia liczba dni z mgłą w czerwcu – 2,6.

e. Chmury

- 1) Średnia liczba dni pochmurnych w czerwcu – 7 dni.
- 2) W czerwcu zanotowano minimum występowania dni z chmurami o podstawie niższej niż 100 m – 1 dzień.
- 3) Niska częstość występowania dni z chmurami o podstawie w zakresie 100-200 m – 5 dni.
- 4) W sytuacji oddziaływania wysokiego ciśnienia atmosferycznego niebo jest czyste z niewielką ilością chmur.
- 5) W sytuacji oddziaływania niskiego ciśnienia atmosferycznego spowodowanego przyływami wiatr z kierunku zachodniego, ilość chmur będzie ulegała zwiększeniu i może zmieniać się od grubej warstwy podczas zmiany

frontu atmosferycznego do przelotnych opadów deszczu. Wówczas tereny położone niżej będą słabiej widoczne.

f. Opady atmosferyczne

- 1) Najczęstsze opady atmosferyczne przypadają na miesiąc maj i czerwiec. Największa ilość opadów przypada w rejonach części zachodniej. Ilość opadów wzrasta wraz ze wzrostem wysokości. Największa ilość opadów występuje w części NE obszaru operacji i wynosi 737 mm w ciągu roku, najmniejsza zaś w części SW i wynosi 517 mm w ciągu roku.
- 2) Średnia suma opadów miesięcznych w czerwcu wynosi – 63 mm.
- 3) Maksymalna średnia suma opadów w czerwcu wynosi – 156 mm.
- 4) Minimalna średnia ilość opadów w czerwcu wynosi – 13 mm.
- 5) Średnia ilość dni z opadami powyżej 1,0 mm w czerwcu wynosi – 9 dni.
- 6) Średnia ilość dni z burzami w czerwcu – 5 dni.

3. WPLYW WARUNKÓW METEOROLOGICZNYCH NA ASPEKTY MILITARNE

a. Przemieszczenie wojsk

- 1) Prognozowane warunki operacji wskazują iż przemieszczenie się po drogach nie będzie spotykać się z niekorzystnym oddziaływaniem warunków meteorologicznych. Natomiast przemieszczanie się po terenie najprawdopodobniej będzie utrudnione ze względu na zwiększoną wilgotność gruntów.
- 2) Ukrycie ruchu wojsk w wyniku oddziaływania warunków atmosferycznych nie jest możliwe. Podczas oddziaływania wysokiego ciśnienia atmosferycznego należy spodziewać się dobrej widoczności pionowej co stanowi dobre warunki do rozpoznania z powietrza. Jedynie w czasie opadów atmosferycznych i burz możliwe jest pogorszenie widoczności.
- 3) Przy niskim ciśnieniu atmosferycznym i znacznym zachmurzeniem warunki rozpoznania powietrznego stają się niekorzystne, chociaż widoczność

pozioma jest od umiarkowanej do dobrej. Loty śmigłowcem nie zawsze są możliwe ze względu na chwilowe niskie skupienie chmur. Przejaśnienia pomiędzy przelotnymi opadami deszczu umożliwiają loty śmigłowcem.

b. Obserwacja

- 1) Możliwość obserwacji uzależnione są od typu pogody.
- 2) Przy oddziaływaniu warunków wysokiego ciśnienia atmosferycznego widoczność w zakresie widzialnym promieniowania świetlnego jest od dobrej do bardzo dobrej – rozpoznanie z powietrza jest korzystne.

3) Przy oddziaływaniu warunków niskiego ciśnienia atmosferycznego z przejściowymi frontami atmosferycznymi widoczność horyzontalna jest dobra, przy opadach deszczu na przemian niska do umiarkowanej, rzadko słaba. Rozpoznanie z powietrza jest niekorzystne ze względu na niską podstawę chmur.

4) W okresach przejaśnień między przelotnym opadami deszczu, pogoda jest korzystna dla wszystkich sposobów obserwacji.

5) W czasie opadów widoczność jak i termalny obraz oraz rozpoznanie obrazowe w zakresie widzialnym są chwilowo zakłócone. Komunikacja radiowa może być chwilowo zakłócona przez wyładowania atmosferyczne.

6) Warunki oświetleniowe nocą są stosunkowo dobre (pełnia i IV kwadra Księżyca).

c. Działania powietrzne

- 1) Przy oddziaływaniu warunków wysokiego ciśnienia atmosferycznego pogoda jest korzystna dla wszystkich rodzajów działań powietrznych, zarówno na dużych wysokościach (rozpoznanie), jak i do bezpośredniego wsparcia lotniczego oraz działań lotnictwa wojsk lądowych.
- 2) Przy oddziaływaniu warunków niskiego ciśnienia atmosferycznego ze zmiennymi warunkami atmosferycznymi, chmury, a szczególnie wyraźne wyżej położone tereny powodują, że pogoda jest niekorzystna dla działań powietrznych, zwłaszcza na dużych wysokościach. Możliwe jest jedynie działanie lotnictwa wojsk lądowych.

3) Przejaśnienia pomiędzy przelotnymi opadami deszczu stanowią korzystne warunki do prowadzenia wszystkich rodzajów działań powietrznych.

IV DANE DODATKOWE

POROZUMIENIE O PRZERWANIU OGNI

podpisane w Słupsku dnia 15 listopada 2004 roku

Obecne porozumienie o przerwaniu ognia zostało zaakceptowane i podpisane przez ATARIA i BIZONIA i Organizację Narodów Zjednoczonych na szczycie w Słupsku w celu zapobieżenia eskalacji i konfliktu zbrojnego pomiędzy zwaśnionymi stronami – ATARIA i BIZONIA i stworzenia podstaw do ustanowienia pokoju w tym rejonie. Głównymi ustaleniami porozumienia jest:

- **bezwzględne** wstrzymanie walk pomiędzy walczącymi stronami;
- **wycofanie** wojsk z rejonów przygranicznych oraz w perspektywie z tzw. terytorium Niepodległej Republiki Bytów;
- **obopólna zgoda** na ustanowienie misji pokojowej Organizacji Narodów Zjednoczonych UNFOR w celu nadzorowania wejścia w życie i przestrzegania porozumień pokojowych;
- **niezwłoczne** rozpoczęcie negocjacji mających na celu ustanowienie pokoju w tym rejonie pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Porozumienie o przerwaniu ognia – nadzorowane, wspierane i zabezpieczane przez Organizację Narodów Zjednoczonych- ustala szczegóły:

1. Zaprzestania aktów wrogości z dniem 15 listopada 2004 roku.
2. Wycofania i skoncentrowania całej broni ciężkiej na odległość 30 km poza obecną linię przerwania ognia oraz nie później niż 1 grudnia 2004 roku.
3. Wycofania wszystkich wojsk regularnych ATARIA i BIZONIA poza terytorium NRB do końca 2005 roku.
4. Ustanowienia 10 km strefy zdemilitaryzowanej (po 5 km z każdej strony od linii konfrontacji wojsk) do 15 grudnia 2004 roku.
5. Zwolnienia wszystkich jeńców wojennych w przeciągu 90 dni.
6. Zapewnienia warunków do powrotu uciekinierów w przeciągu 180 dni.
7. Ustanowienia normalnych warunków pokojowych w okresie 360 dni.
8. Zagwarantowania swobodnych dostaw i dystrybucji pomocy humanitarnej.

PODSTAWOWE USTALENIA POROZUMIENIA POKOJOWEGO
ATARIA – BIZONIA (PPAB)
podpisanego 7 grudnia 2004 roku

1. PPAB wejdzie w życie po ratyfikacji porozumienia przez ATARIA i BIZONIA. Formacje zbrojne (tzw. siły samoobrony NRB) rozwinięte przez rząd samozwańczo proklamowanej NEPODLEGŁEJ REPUBLIKI BYTÓW będą uważane de facto jako uczestnicy porozumienia i muszą dostosować się do ustaleń PPAB. (**Uwaga:** PPAB zostało ratyfikowane odpowiednio 23 grudnia 2004 przez ATARIA i 24 grudnia 2004 przez BIZONIA).

2. ATARIA i BIZONIA podejmują się respektować tradycję, religię, kulturę wszystkich grup etnicznych w obszarze ich granic terytorialnych.

3. Wszystkie siły zbrojne rozlokowane w obrębie strefy zdemilitaryzowanej (DMZ) muszą zostać wycofane i pozostać w miejscach stałej dyslokacji pod kontrolą lokalnych dowódców. Muszą także być w stanie poddawać się monitorowaniu przez siły pokojowe ONZ jeśli takowe zostaną ustanowione. Pełne wycofanie odbędzie się po zakończeniu wszystkich negocjacji.

4. Przestrzeganie porządku publicznego leży w odpowiedzialności władz lokalnych w ścisłej koordynacji z władzami ONZ. Międzynarodowa granica położona w rejonie DMZ także pozostaje w odpowiedzialności władz lokalnych w porozumieniu z władzami ONZ.

5. ATARIA I BIZONIA zgodziły się, że wymiana jeńców wojennych i poległych powinna zakończyć się nie później jak sześć miesięcy po ratyfikacji porozumienia pokojowego.

6. Wszystkie pola minowe oraz środki wybuchowe wykorzystywane podczas konfliktu zostaną usunięte i zmagazynowane przez siły narodowe. (Personel ONZ może być użyty, aby wspomóc te działania).

7. Swobodne poruszanie się personelu, pojazdów i agencji wspierających ONZ będzie zapewnione.

REZOLUCJA 1001 (2005)

przyjęta przez Radę Bezpieczeństwa ONZ
na posiedzeniu w dniu 15 stycznia 2005 roku

Rada Bezpieczeństwa

Reafirmuje intencję zaprowadzenie pokoju i stabilizacji w Regionie południowego Bałtyku.

Bazuje na raporcie Specjalnego Reprezentanta Sekretarza Generalnego z dnia 29 grudnia 2004 roku, który został opracowany w celu znalezienia możliwości i warunków dla ustanowienia operacji pokojowej w regionie Południowego Bałtyku na terytorium ATARIA, BIZONIA i tzw. Niepodległej Republice Bytów i zwraca się z prośbą o przestrzeganie przez strony konfliktu porozumienia zmierzającego do przywrócenia stabilizacji pokojowej w tym regionie.

W szczególności bazuje na tym, że Specjalny Reprezentant Sekretarza Generalnego i SG ONZ potwierdzają stworzenie dogodnych warunków do wcześniejszego rozwinięcia sił pokojowych ONZ (UNFOR). Z przychylnością przyjmuje jego propozycję o rozwinięciu wojsk z natychmiastowym skutkiem.

Wyraża podziękowanie Sekretarzowi Generalnemu i jego Grupie Analitycznej „Pomorze” za wkład w osiągnięcie warunków do rozwinięcia wojsk UNFOR-u.

Potwierdza, że sytuacja w rejonie Południowego Bałtyku stwarza przesłanki zagrożenia dla światowego pokoju i bezpieczeństwa.

Przypomina o zasadniczej jej odpowiedzialności w przywracaniu pokoju i bezpieczeństwa zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych.

Przypomina także uwarunkowaniach Rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych.

Podkreśla jeszcze raz wysiłki podjęte przez Organizację Narodów Zjednoczonych i jej państwa członkowskie mające na celu Przeprowadzenie

Konferencji „Pomorze”, włączając w to mechanizmy które zostały użyte dla przywrócenia pokoju w tym rejonie.

Doszła do przekonania, że wprowadzenie planu pokojowego ONZ wspomże wysiłki Konferencji „Pomorze” w pokojowym osiągnięciu celów politycznych.

1. **Zatwierdza** raport Specjalnego Reprezentanta Sekretarza Generalnego i SG ONZ z 29 grudnia 2004 roku.

2. **Zatwierdza również** rekomendacje Sekretarza Generalnego dla działań Konferencji „Pomorze” w celu rozpoczęcia negocjacji pomiędzy stronami konfliktu dla osiągnięcia pełnego bezpieczeństwa i pokoju w tym regionie. Aprobuje również działania zgodne z Rozdziałem VI Karty Narodów Zjednoczonych mające na celu stworzenie warunków dla osiągnięcia pokoju i bezpieczeństwa poprzez negocjacje i mediacje w sprawach spornych regionu.

3. **Decyduje** zgodnie z sugestią Sekretarza Generalnego przedstawioną w raporcie oraz na podstawie osiągniętego porozumienia o przerwaniu ognia i później podpisanego porozumienia pokojowego ustanowić pod patronatem ONZ siły pokojowe UNFOR i upoważnia SG ONZ do podjęcia wszelkich środków doprowadzających do jak najwcześniejszego rozwinięcia sił pokojowych.

4. **Potwierdza**, że misja spełnia wszelkie wymogi mające na celu stworzenie warunków do przywrócenia pokoju i bezpieczeństwa w regionie Południowego Bałtyku.

5. **Apeluje** do stron konfliktu o pełną współpracę z ONZ oraz o powstrzymanie się od wrogich aktów agresji uniemożliwiających pokojowe rozwiązanie sporu.

6. **Żąda** od stron konfliktu pełnego przestrzegania porozumień i podjęcia wszelkich koniecznych działań mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa personelu ONZ oraz członków Misji Obserwacyjnej Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

7. **Wzywa** wszystkie państwa członkowskie ONZ do udziału we wszystkich przedsięwzięciach mających na celu wsparcie działań wojskowych i humanitarnych w rejonie konfliktu i w jego bezpośrednim otoczeniu.

ORGANIZACJA NARODÓW ZJEDNOCZONYCH
RADA BEZPIECZEŃSTWA

25 stycznia 2002

**MANDAT
SIŁ POKOJOWYCH ONZ – UNFOR**

Zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych Nr 1001, podjętą w celu wsparcia intencji ustanowienia pokoju i stabilności w regionie Południowego Bałtyku, Rada Bezpieczeństwa zgadza się na następujący mandat dla wielonarodowych sił pokojowych UNFOR, które powinny być rozwinięte jak najszybciej:

1. Zadania

Wielonarodowe siły pokojowe będą:

- wspierać proces pokojowy i stabilizację w rejonie konfliktu;
- nadzorować i wspierać wycofanie sił stron konfliktu z rejonów przygranicznych i terytorium tzw. Niepodległej Republiki Bytów;
- nadzorować rozbrojenie i rozformowanie sił Zaangażowanych w konflikt w tym sił paramilitarnych NRB;
- ograniczać wrogość pomiędzy stronami konfliktu poprzez różnego rodzaju przedsięwzięcia;
- rozdzielać wojska konfliktu poprzez wprowadzenie strefy zdemilitaryzowanej;
- ustanawiać strefy i rejony bezpieczne i zapewniać bezpieczeństwo uchodźcom i przesiedlonym;
- zapewniać bezpieczny dostęp ludności do rejonów zamieszkań sprzed konfliktu;
- nadzorować wycofanie ciężkiej broni na określoną odległość;
- nadzorować strefę powietrzną i morską w rejonie konfliktu i w jego pobliżu;

- nadzorować wymianę i powrót jeńców wojennych;
- wspierać strony konfliktu w identyfikacji, rozpoznaniu i likwidacji pól minowych;
- wspierać strony konfliktu w odbudowie zasadniczych elementów infrastruktury;
- wspierać i zapewniać bezpieczeństwo dostaw i dystrybucji pomocy humanitarnej;
- nadzorować granicę pomiędzy ATARIA i BIZONIA oraz granicę tzw. Niepodległej Republiki Bytów do czasu pełnego określenia statusu tego terytorium.

2.Organizacja sił

Wielonarodowe siły pokojowe będą dowodzone przez generała Ludwika von Kriujfa, (Holandia) i zorganizowane w brygady. Organizacja batalionów zgodnie z decyzjami narodowymi.

Siły pokojowe nie powinny liczyć więcej jak 250 obserwatorów wojskowych i 10 000 żołnierzy, 250 policjantów, 500 pracowników cywilnych.

3.Obszar operacji

Wielonarodowe siły pokojowe operować będą na części terytorium ATARIA i BIZONIA, w tym szczególnie na terytorium tzw. Niepodległej Republiki Bytów.

4.Czas trwania

Początkowy okres trwania misji określa się na 6 miesięcy. Przedłużenie mandatu określa RB, nie dłużej jednak jak na kolejne 6 miesięcy.

5.System dowodzenia

Specjalnym Reprezentantem Sekretarza Generalnego jest Anthony Krempfer, który pełni funkcję Szefa Misji ONZ.

Dowódca sił UNFOR jest przełożonym całego personelu wojskowego i cywilnego sił pokojowych w rejonie misji.

Dowódca sił zachowuje dowództwo operacyjne nad siłami UNFOR w rejonie odpowiedzialności (włączając w to rejony położone poza rejonem mandatowym, związane jednak z trwaniem misji).

6. Służba łącznikowa

Strony zobowiązane są do zapewnienia swobodnego manewru w rejonie misji, wstępu na wszystkie obiekty wojskowe, umożliwienia dostępu do wszystkich ważnych osobistości wojskowych i cywilnych oraz do ustanowienia grup oficerów łącznikowych w każdej jednostce od szczebla batalionu/dywizjonu wzwyż.

Oficerowie łącznikowi powinni posiadać prawo do podejmowani określonych decyzji dotyczących rozwiązywania zaistniałych problemów.

Dowódca sił zobowiązany jest do promowania owocnej współpracy pomiędzy ATARIA, BIZONIA i NRB.

7. Status członków UNFOR

Zgodny z postanowieniami międzynarodowymi, Kartą Narodów Zjednoczonych oraz porozumieniem SOFA.

POROZUMIENIE
O STATUSIE SIŁ POKOJOWYCH
POMIĘDZY ONZ A STRONAMI KONFLIKTU (SOFA)
podpisana w Gdańsku dnia 2 lutego 2005 r.

Legalność rozwinięcia misji pokojowej ONZ na terytorium zaangażowanych w konflikt państw zagwarantowana jest przez porozumienie SOFA (ang. Status of Forces Agreement), które stwierdza:

a. Przywileje i immunitety wojsk, oficerów, przedstawicieli i członków sił:

- akceptuje się międzynarodowy status sił przez państwa- strony konfliktu;
- immunitet personelu pod auspicjami ONZ – identyfikacja za pomocą specjalnych kart identyfikacyjnych ID (UN Identification Card);
- zezwala się na noszenie broni na terytorium ATARIA i BIZONIA i w rejonach ustalonych innymi porozumieniami;
- zezwala się na noszenie i użycie broni w rejonach odpowiedzialności ONZ;

b. Swoboda manewru:

- zezwala się na transport i przebywanie żołnierzy ONZ na terenie stron konfliktu (włącznie z poruszaniem się na ziemi, wodzie i w powietrzu);
- zezwala się na używanie pomalowanych na kolor biały pojazdów ONZ ze specjalną tablicą rejestracyjną UNF – 0000 bez uprzedniego zgłoszenia;
- zezwala się na używanie specjalnie wyselekcjonowanych, oznaczonych i utrzymywanych dróg, portów lotniczych, lotnisk, lądowisk i urządzeń portowych na terytorium stron konfliktu;

c. Używanie dróg kołowych, wodnych, urządzeń portowych i lotnisk:

- zezwala się na użycie wszystkich linii komunikacyjnych i tras na terytoriach stron konfliktu;
- zezwala się na użycie wszystkich udogodnień komunikacyjnych zagwarantowanych porozumieniem YATA;

d. Cywilna i kryminalna jurysdykcja:

- personel ONZ jest podmiotem dla indywidualnej narodowej jurysdykcji;
- Żandarmeria Wojskowa (MP) posiada autoryzację tylko do kontroli wojsk ONZ, poza tym wykonuje wszystkie inne czynności w zabezpieczeniu ruchu wojsk na ogólnie przyjętych zasadach.

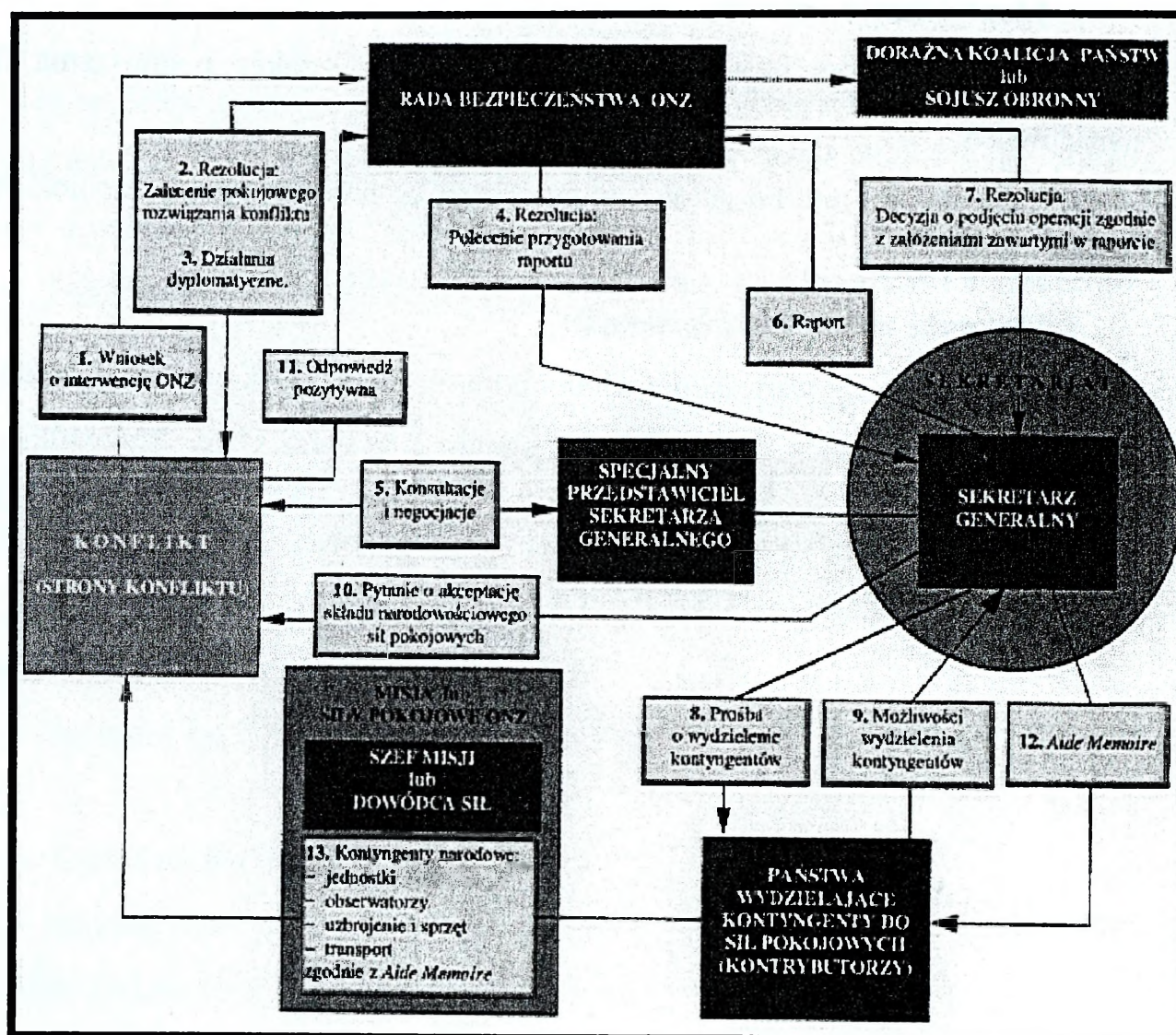
e. Identyfikacja i status:

- zezwala się na używanie tylko flagi ONZ – zakaz podnoszenia flag narodowych;
- zezwala się na noszenie umundurowania narodowego z emblematem ONZ.

f. Warunki wznoszenia instalacji:

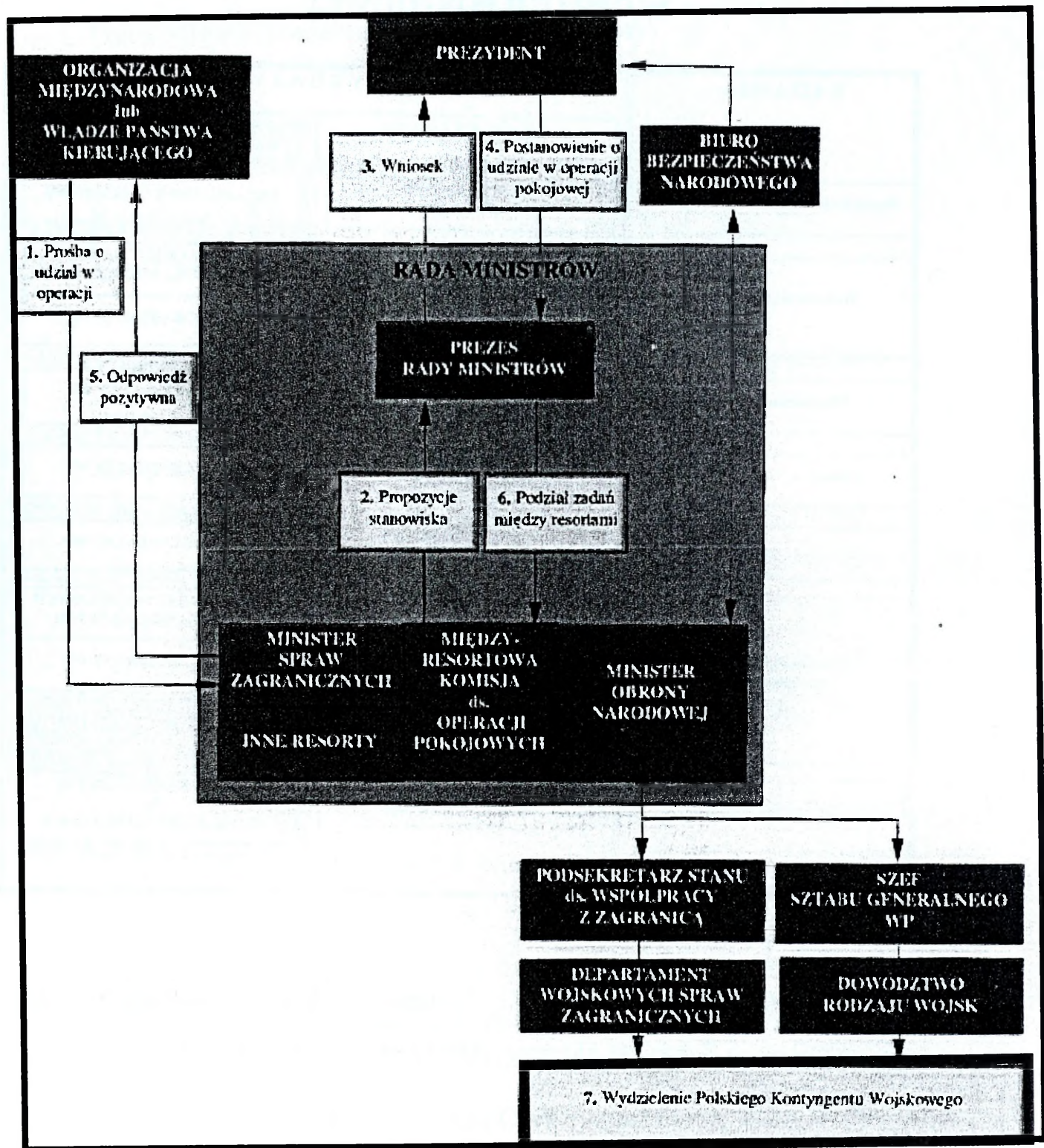
- przewiduje się wznoszenie wielu budowli, instalacji, koszar, magazynów i innych ukryć, schronów, garaży dla personelu i techniki ONZ. Przewiduje się także wykorzystanie narodowych instalacji, za użycie których ONZ zrefunduje koszty.

PROCES PODEJMOWANIA DECYZYJI O PRZEPROWADZENIU OPERACJI POKOJOWEJ ONZ

Źródło: F. Gagor, K. Paszkowski, *Międzynarodowe operacje pokojowe w doktrynie obronnej RP*, Warszawa 1998. s. 89.

PROCES PODEJMOWANIA DECYZJI O UDZIALE POLANDIA W OPERACJACH POKOJOWYCH

Na podstawie: F. Gagor, K. Paszkowski, Międzynarodowe operacje pokojowe w doktrynie obronnej RP, Warszawa 1998. s. 211.

**PODZIAŁ ZADAŃ WYNIKAJĄCYCH Z POSTANOWIENIA
O UDZIALE POLANDIA KONTYNGENTU WOJSKOWEGO
W OPRACJI POKOJOWEJ**

ZADANIA	WYKONAWCY	
	INNE RESORTY	RESORT OBRONY NARODOWEJ
Wydzielenie środków finansowych	MINISTERSTWO FINANSÓW	DEPARTAMENT BUDŻETOWY
Wydzielenie personelu	MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI <i>(tylko w określonych przypadkach)</i>	DEPARTAMENT KADR I SZKOLNICTWA WOJSKOWEGO SZTAB GENERALNY WP
Wydzielenie sprzętu	MINISTERSTWO PRZEMYSŁU	SZTAB GENERALNY WP
Zabezpieczenie łączności	MINISTERSTWO ŁĄCZNOŚCI	SZTAB GENERALNY WP
Transport	MINISTERSTWO TRANSPORTU	SZTAB GENERALNY WP
Sprawy organizacyjno- administracyjne	MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH	DEPARTAMENT WOJSKOWYCH SPRAW ZAGRANICZNYCH
	MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI	SZTAB GENERALNY WP
	MINISTERSTWO FINANSÓW	
Koordynacja działań	KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW	PODSEKRAETAERZ STANU ds. WSPÓLPRACY Z ZAGRANICĄ

Na podstawie (źródło): F. Gągor, K. Paszkowski, Międzynarodowe operacje pokojowe w doktrynie obronnej RP, Warszawa 1998. s. 213.

V PRACA DO WYKONANIA

1. Przestudiować poniższe dokumenty i literaturę:

DOKUMENTY:

- 1) Karta Narodów Zjednoczonych
- 2) Konstytucja RP
- 3) Strategia Bezpieczeństwa RP
- 4) Ustawy:
 - O zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych RP poza granicami państwa (Dz. U. Nr 162, poz. 1117, z dn. 30.12.1998)
- 7) Rozporządzenia Rady Ministrów:
 - W sprawie szczegółowych uprawnień i obowiązków żołnierzy niezawodowych pełniących służbę poza granicami państwa (Dz. U. Nr 16, poz. 150, z dn. 27.02.2002r.),
 - W sprawie pełnienia służby wojskowej przez żołnierzy zawodowych poza granicami państwa (Dz. U. Nr 115, poz. 1197) z dn. 21.12.2000r.),
 - W sprawie szczegółowych zasad zatrudniania pracowników w JW przewidzianych do użycia lub pobytu poza granicami państwa (Dz. U. nr. 80, poz. 906),
 - W sprawie szczegółowych zasad i trybu finansowania przygotowania i działania JW poza granicami państwa (Dz. U. Nr 64, poz. 732 z dn. 02.08.1999r.),
- 8) Decyzja nr 171/MON Ministra Obrony narodowej z dn. 26.09.2000r. w sprawie podziału kompetencji w zakresie przygotowania kierowania i wycofania PKW/PJW oraz obserwatorów wojskowych w misjach pokojowych organizacji międzynarodowych i sił wielonarodowych,
- 9) Rozkaz nr 89/Oper/P-3 Szefa Sztabu Generalnego WP (z dn. 15.03.2001r.),

10) Rozkaz Dowódcy WLąd nr 178 z dn. 06.09.2001r. w sprawie określenia kompetencji DWLąd związanych z przygotowaniem w kraju PKW/PJW do udziału w misjach pokojowych organizacji międzynarodowych,

11) Doktryna narodowa – Operacje Połączone (OP/01), Sztab.Gen WP

12) Doktryna prowadzenia operacji połączonych (DD/3), SzGen WP

13) Doktryny: AJP-01, AJP-3, AJP-09, Bi-PSO;

LITERATURA:

14) Trudna stabilizacja, materiały z konferencji naukowej zorganizowanej z inicjatywy i pod patronatem MON, AON 2004.

15) Gagor F., Paszkowski K., Międzynarodowe operacje pokojowe w doktrynie obronnej RP,

16) Rutkowski C., Obronność RP- strategiczny przegląd sytuacji bezpieczeństwa w XXI wieku. AON, Warszawa 2000

17) Kręcikij J., Wybrane aspekty procesu planowania działań NATO (NATO Operational Planning Process). AON, Warszawa 2000

18) MacKinlay S., Użycie sił militarnych i policyjnych w operacjach pokojowych ONZ, Warszawa 1996.

19) Z. Mazur, Saletra M., Szkolenie dla potrzeb sił pokojowych ONZ, PWL 11/99.

20) D. Kryszk, System przygotowania żołnierzy WP do operacji wsparcia pokoju, AON 2001.

21) Menkes J., Prawno-międzynarodowe uwarunkowania powoływania i działania misji ONZ, Warszawa 1993.

22) Kozerański D., Posterunek obserwacyjny sił pokojowych, PWL 11/99

2. Pobrać z magazynu mapy: 1:200 000; 1:100 000 (po 1 na każdą grupę) oraz przygotować je do pracy.

3. W czasie zajęć grupowych 1 (termin według planu zajęć dla poszczególnych grup) na temat: **Analiza charakteru operacji i**

opracowanie struktury organizacyjnej kontyngentu: być gotowym, w roli szefa komórki operacyjnej Dowództwa Wojsk Lądowych POLANDIA, do analizy konfliktu, analizy zadania mandatowego w tym:

- 1) Dokonać analizy historii konfliktu i bieżącej sytuacji polityczno-militarnej w rejonie konfliktu;
- 2) Przeprowadzić analizę charakteru działań ONZ w konflikcie (analiza charakteru operacji i zadania mandatowego, określenie kategorii operacji pokojowej);
- 3) Wypracować algorytm postępowania oraz identyfikacja obszarów problemowych do wypracowania decyzji o strukturze organizacyjnej POLBN (patrz załącznik 1 **Fazy, etapy i czynności w trakcie przeprowadzania zmian w organizacji**);
- 4) Zaprojektować strukturę organizacyjną i podstawowe wyposażenie POLBN. (**Uwaga!** wypracowane rozwiązanie przedstawić do akceptacji prowadzącemu nauczycielowi akademickiemu i następnie przyjąć do dalszej pracy w ćwiczeniu).

Uwaga! Ze względów szkoleniowych, za podstawę do oceny studenci przyjmują rzeczywistą sytuację Sił Zbrojnych RP.

4. W trakcie zajęć grupowych 2 (termin według planu zajęć dla poszczególnych grup) na temat: **Opracowanie programu szkolenia przygotowawczego** w Szefa Pionu Szkolenie Dowództwa Wojsk Lądowych POLNDIA być w gotowości do przedstawienia i aktywnego udziału w rozpatrywaniu następujących zagadnień (patrz załącznik 2. **Proces planowania działalności szkoleniowej (tzw. decyzji szkoleniowej)**):

- 1) **USTALENIA SYTUACJI SZKOLENIOWEJ** – w tym dokonać analizy i wyciągnąć wnioski z dotychczas realizowanego **procesu szkolenia podstawowego do operacji pokojowych** w

batalionie dla całego personelu i dla specjalistów. (Uwaga! Ćwiczący powinni uwzględnić w tym zagadnieniu również wnioski z doświadczeń wyciągnięte z udziału innych PKW w operacjach pokojowych). Szczegółowemu rozpatrzeniu powinny podlegać kształcenie, szkolenie i ćwiczenia z takich grup problemowych i tematycznych jak :

- a) wiadomości ogólne dotyczące operacji pokojowych.
- b) postawa.
- c) umiejętności i techniki operacyjne.

2) PLANOWANIE

- a) ocena sytuacji;
 - analiza zadania;
 - ocena czynników wpływających na wykonanie zadań szkoleniowych;
 - rozważenie i porównanie wariantów szkolenia.
- b) decyzja i zamiar dowódcy;
- c) opracowanie planu zasadniczych przedsięwzięć **szkoleniowych przed rozmieszczeniem** i przejęciem wykonywania zadań mandatowych w rejonie operacji dla całego personelu i specjalistów. W tym kształcenie, szkolenie i ćwiczenia z: wiadomości ogólnych, postawy, umiejętności i technik operacyjnych.

W czasie tych zajęć grupowych studenci powinni przedstawić plan zasadniczych przedsięwzięć szkoleniowych dotyczących przygotowania POLBN do operacji pokojowej w rejonie ATARIA i BIZONIA.

(Uwaga! Wypracowane rozwiązanie należy przekazać nauczycielowi akademickiemu prowadzącemu zajęcia).

5. Podczas ćwiczenia studyjnego na temat: **Planowanie i organizowanie działań. Kierowanie pododdziałami w operacji pokojowej** (dotyczy tylko studentów USM ZiD WWLąd.)

Uwaga! Po instruktazu do ćwiczenia, starszy grupy szkoleniowej wyznaczy osoby funkcyjne sztabu POLBN w składzie (w zależności od ilości ćwiczących w grupie szkoleniowej i decyzji wyznaczonego na czas ćwiczenia dowódcy POLBN):

- dowódca;
- szef sztabu;
- szef sekcji personalnej - S-1;
- szef sekcji S-2
- szef sekcji operacyjnej – S- 3;
- oficerowie sekcji operacyjnej
- szef sekcji logistycznej – S – 4;
- szef sekcji CIMIC;
- oficerowie CIMIC.

Uwaga! Przykładową strukturę polskiego batalionu w siłach pokojowych i zakres obowiązków osób funkcyjnych zawiera załącznik 3.

W ETAPIE I (23-24 maja): Planowanie rozwinięcia i wykonywania zadań w rejonie konfliktu.

Po otrzymaniu Wstępnego Zarządzenia Operacyjnego nr 2 Dowódcy NORDPOLBRIG (wręcza prowadzący nauczyciel akademicki) przeprowadzić pełny proces wypracowania decyzji (przykładowy proces podejmowania decyzji w operacjach pokojowych zawiera załącznik 4.). W tym przeprowadzenie m.in.:

- Analizy zadania;
- Informowania operacyjnego;
- Oceny czynników;
- Zaprojektowania możliwych i dostępnych wariantów działania batalionu zaangażowanego w operacji pokojowej;
- Ocena i wybór wariantów działania – odprawa decyzyjna;

Uwaga! Odprawa decyzyjna musi być przeprowadzona w dniu 24 maja o godzinie 9.00.

Przyjęte przez ćwiczących rozwiązanie stanowi podstawę do pracy w kolejnym etapie ćwiczenia.

W ETAPIE II (24 -25 maja): Planowanie działań pokojowych w rejonie konfliktu.

Po wręczeniu FRAGO 426 Dowódcy NORDPOLBRIG (w ręcza prowadzący nauczyciel akademicki) przeprowadzić pełny proces wypracowania decyzji (patrz załącznik 2. Proces podejmowania decyzji w siłach pokojowych ONZ). W tym przeprowadzić m.in.:

- Analizę zadania;
- Informowanie operacyjne (powinno być przeprowadzone na ostatniej godzinie zajęć w dniu 24 maja);
- Ocenę czynników;
- Zaprojektowanie możliwych i dostępnych wariantów działania batalionu zaangażowanego w zabezpieczenie uroczystości religijnej w NRB;
- Ocena i wybór wariantów działania – odprawa decyzyjna;

Uwaga! Odprawa decyzyjna musi być przeprowadzona w dniu 25 maja o godzinie 11.00.

- Opracowanie planu operacji – (grupa ma obowiązek dostarczyć 1 egzemplarz Planu Operacji dla nauczyciela akademickiego w terminie do 7 dni od zakończenia ćwiczenia).

6. Wstępne omówienie ćwiczenia. (na ostatniej godzinie zajęć w dniu 25 maja) przeprowadzają nauczyciele akademicy prowadzący zajęcia i ćwiczący studenci.

Uwaga! Starszy grupy szkoleniowej ma dokonać (uzgodnionej ze studentami) oceny merytorycznej i metodologicznej ćwiczenia z punktu widzenia ćwiczących i przedstawić na piśmie do 30 czerwca kierownikowi ćwiczenia.

OPRACOWALI:

mjr dypl. Dariusz Kryszk

mjr dypl. Adam Brzozowski

ZATWIERDZIŁ

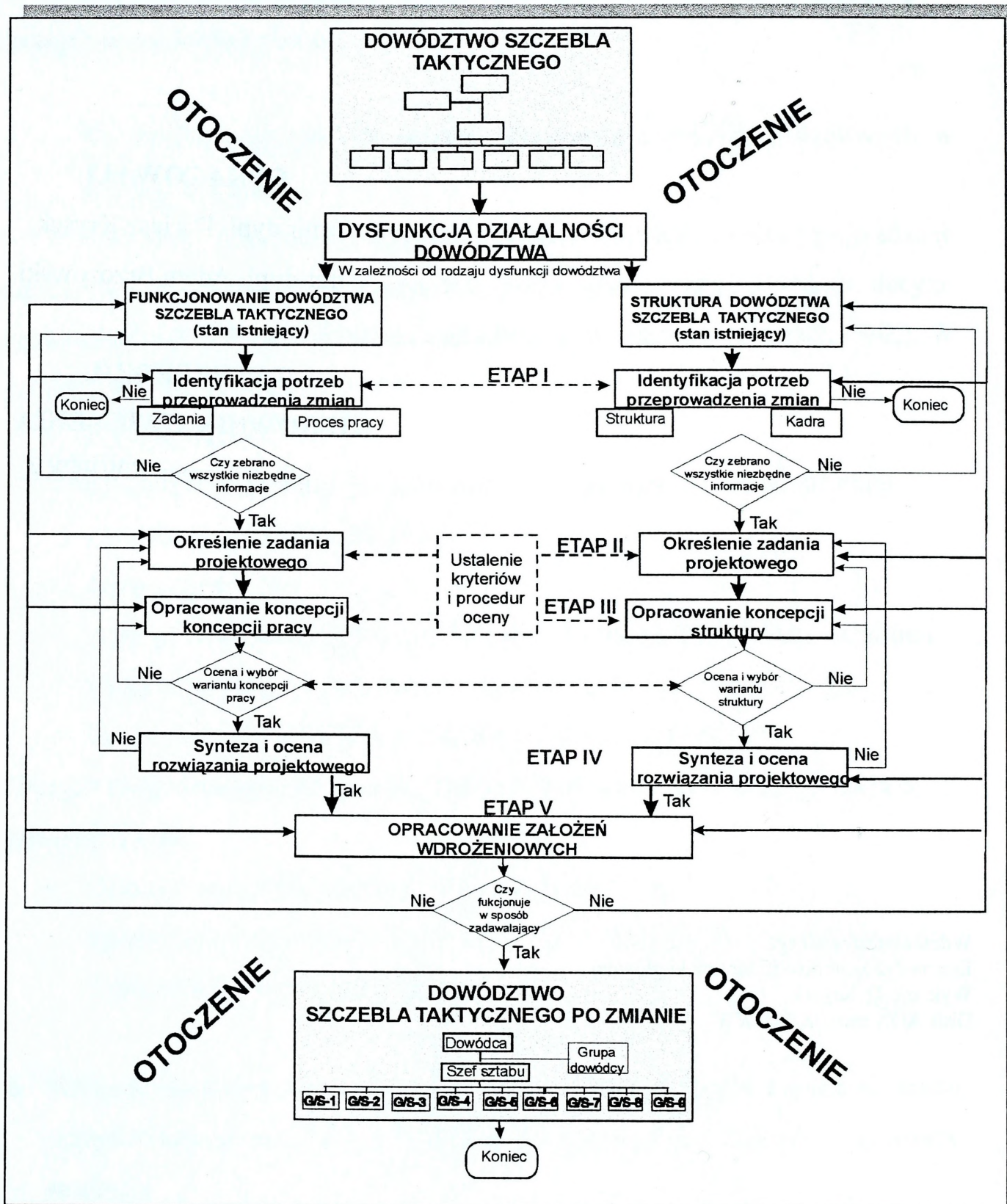
KIEROWNIK ĆWICZENIA

płk dr Roman KWEĆKA

Wdrukowano w 20 egz.
Egz. nr 1-20- archiwum biblioteki głównej
Wyk. mjr D. Kryszk
Druk AON zam. nr 398/WW

ZAŁĄCZNIK 1

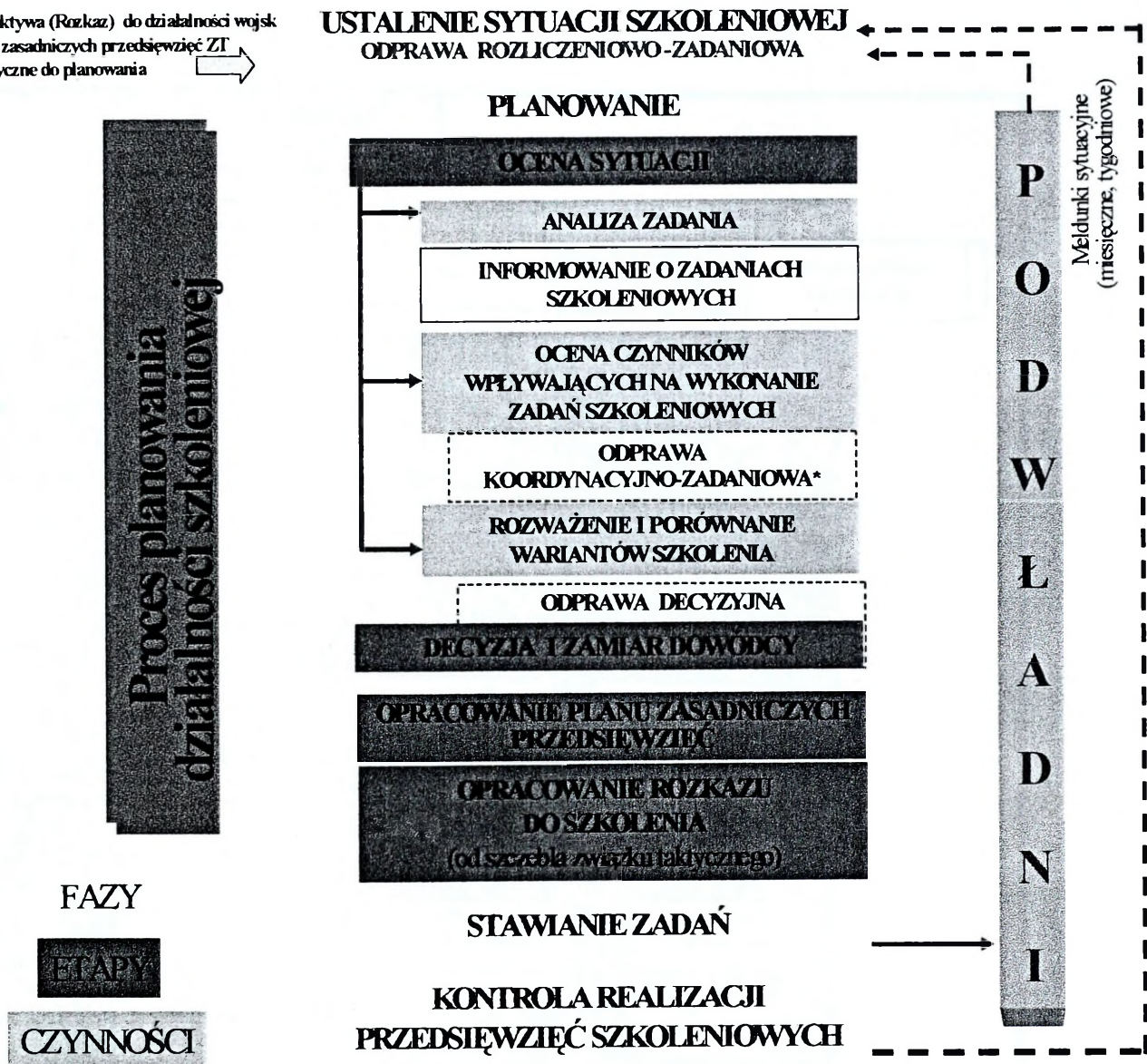
FAZY, ETAPY I CZYNNOŚCI W TRAKCIE PRZEPROWADZANIA ZMIAN W ORGANIZACJI

Źródło: opracowanie J. Wołejso na podstawie: J. Durlik, M. Wirkus, *Systemowo-partycypacyjna metoda doskonalenia organizacji*, „Przegląd Organizacji” 1986, nr 4, s. 28; E. Mastyk-Musiał, *Zarządzanie...*, wyd. cyt.; A. Stabryła, *Doskonalenie struktury...*, wyd. cyt.; A. Bednarski, *Zarys teorii organizacji i zarządzania*, TNOiK, Toruń 1998; J. Wołejso, *Wybrane aspekty projektowania...*, wyd. cyt.

PROCES PLANOWANIA DZIAŁALNOŚCI SZKOLENIOWEJ (TZW. DECYZJI SZKOLENIOWEJ)

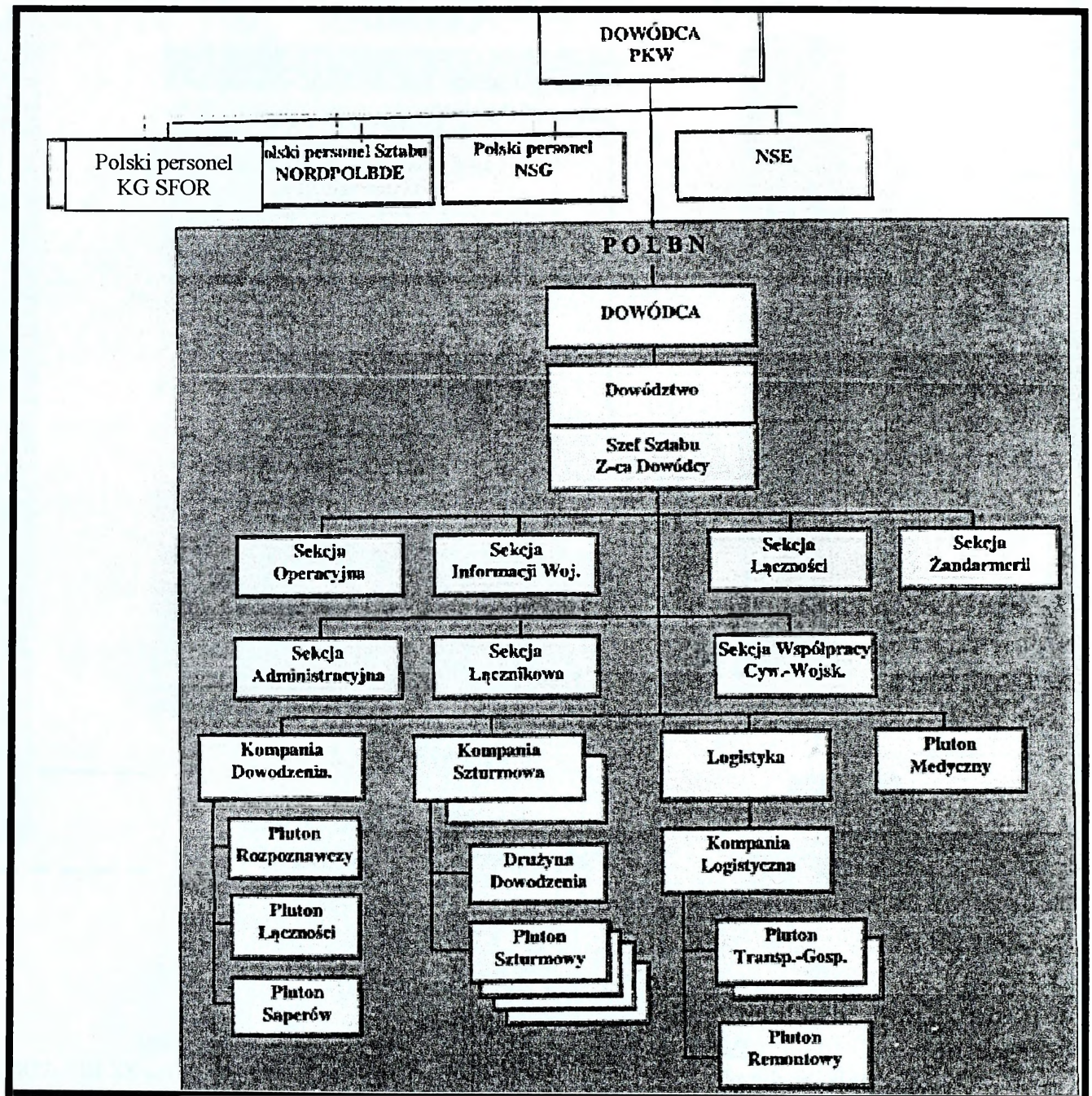
Dyrektywa (Rozkaz) do działalności wojsk
Plan zasadniczych przedsięwzięć ZI
Wtyczne do planowania

Źródło: Jarosław WOŁEJSZO, Wybrane problemy procesu planowania i rozliczania działalności szkoleniowej na szczeblach taktycznych w SZ RP. AON 2003.

ZAŁĄCZNIK 3.

PRZYKŁADOWA STRUKTURA ORGANIZACYJNA POLSKIEGO
KONTYNGENTU WOJSKOWEGO W SIŁACH POKOJOWYCH
ORAZ OBOWIĄZKI OSÓB FUNKCYJNYCH

Źródło: F. Gągor, K. Paszkowski, *Międzynarodowe operacje pokojowe w doktrynie obronnej RP*, Warszawa 1998. s. 167.

1. ORGANIZACJA BATALIONU I JEGO ZADANIA

Struktura organizacyjna batalionu

W skład 18 bpsz wchodziło:

- dowództwo (6);
- sztab z sekcjami (44):
 - S-1 administracyjną (11);
 - S-2 rozpoznawczą (6);
 - S-3 operacyjną (11);
 - S-4 logistyczną (8);
 - S-5 ds. współpracy ze społecznością lokalną (3);
 - S-6 łączności (2);
 - sekcją finansów (2);
- kompania dowodzenia (62);
- 1 kompania szturmowa (105);
- 2 kompania szturmowa (105);
- kompania logistyczna (98);
- pluton medyczny (15).

Organizacja dowództwa batalionu i jego zadania

W skład dowództwa wchodzi 6 oficerów:

- dowódca batalionu;
- zastępca dowódcy batalionu - szef szkolenia;
- zastępca dowódcy batalionu - szef logistyki;
- pomocnik dowódcy - ds. bezpieczeństwa;
- radca prawny;
- ksiądz - kapelan.

Dowódca batalionu - podlega bezpośrednio Dowódcy Brygady Nordycko-Polskiej, a w kraju Dyrektorem Departamentu Wojskowych Spraw Zagranicznych MON i jest przełożonym wszystkich żołnierzy batalionu.

Odpowiada za:

- całokształt działalności batalionu;

- praktyczną realizację zadań mandatowych;
- wyszkolenie kadry i pododdziałów;
- dostosowanie obszarów działalności operacyjnej batalionu do aktualnych wymogów i potrzeb;
- utrzymanie porządku wojskowego i dyscypliny;
- współpracę z innymi dowódcami batalionów wchodzących w skład brygady.

OBOWIĄZKI ZASTĘPCY DOWÓDCY BATALIONU - SZEFA SZKOLENIA

Zastępca dowódcy batalionu - szef szkolenia podlega bezpośrednio dowódcy batalionu i jest przełożonym wszystkich żołnierzy z wyjątkiem zastępców dowódcy batalionu, w sprawach należących do jego zakresu działania.

Zastępca dowódcy batalionu - szef szkolenia odpowiada za nadzór nad:

1. Praktyczną realizacją zadań mandatowych.
2. Szkoleniem kadry i pododdziałów oraz jego materiałowym zabezpieczeniem.
3. Rozbudową i dostosowaniem obszarów działalności operacyjnej batalionu do aktualnych wymogów i potrzeb;
4. Utrzymywaniem porządku wojskowego i dyscypliny zwłaszcza w czasie wykonywania zadań mandatowych i szkolenia doskonalącego.

Zastępca dowódcy - szef szkolenia jest upoważniony do wydawania rozkazów i poleceń w sprawach działalności szkoleniowej należącej do jego zakresu działania. Do jego obowiązków należy:

1. Opracowanie planu szkolenia batalionu.
2. Koordynowanie i nadzorowanie całokształtu szkolenia bojowego. w pododdziałach pod kątem realizacji działań mandatowych.
3. Udział w opracowaniu ćwiczeń prowadzących przez dowódcę batalionu oraz kierowaniu ich przebiegiem.
4. Przygotowanie i prowadzenie ćwiczeń taktycznych z pododdziałami batalionu z zakresu szkolenia taktycznego oraz innych ćwiczeń zleconych przez dowódcę batalionu.
5. Nadzorowanie w pododdziałach szkolenia bojowego i ogólnowojskowego.
6. Nadzorowanie-szkolenia młodszych specjalistów oraz całokształtu spraw związanych ze szkoleniem żołnierzy nadterminowej służby wojskowej.
7. Planowanie i organizowanie przedsięwzięć związanych z uzyskiwaniem przez żołnierzy klas i specjalności kwalifikacyjnych.

8. Ukierunkowanie i sprawowanie nadzoru nad całokształtem spraw dotyczących wychowania fizycznego w batalionie.

9. Udział w planowaniu oraz prowadzeniu problemowych kontroli pododdziałów, organizowanych i przez dowódcę batalionu.

10. Dokonywanie okresowych analiz i ocen poziomu realizacji zadań mandatowych, szkolenia, wyników współzawodnictwa oraz przedstawienie dowódcy batalionu wynikających stąd wniosków i propozycji.

11. Nadzorowanie prac związanych z typowaniem i pozyskiwaniem z pośród żołnierzy zasadniczej służby wojskowej kandydatów do służby nadterminowej.

12. Nadzorowanie i ukierunkowanie przedsięwzięć mających na celu doskonalenie oraz ujednolicenie metodyki szkolenia w batalionie.

13. Organizowanie i prowadzenie ćwiczeń pokazowych, zajęć instruktażowo-metodycznych oraz innych zamierzeń z zakresu działalności mandatowej w batalionu zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie zasadami.

14. Udział w ustalaniu potrzeb dotyczących zabezpieczenia procesu szkolenia batalionu oraz opracowaniu i nadzorowaniu realizacji w tym zakresie.

15. Sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem w batalionie dyscypliny i porządku wojskowego oraz ściśle egzekwowanie stosowania w praktyce regulaminów i innych przepisów wojskowych, a także współudział w opracowaniu okresowych analiz dyscypliny.

16. Przeciwdziałanie powstawaniu wypadków w czasie prowadzenia działalności mandatowej oraz zajęć i ćwiczeń.

17. Współuczestniczenie w opiniowaniu, wyznaczaniu na stanowiska, mianowaniu i zwalnianiu kadry zawodowej batalionu.

18. Systematyczne pogłębianie wiedzy ogólnej i wojskowej oraz pobudzanie podwładnych do podnoszenia kwalifikacji i samokształcenia.

19. Prowadzenie działalności kontrolnej zgodnie z posiadanymi kompetencjami.

20. Sprawowanie nadzoru nad dystrybucją środków finansowych i materiałowych na poprawę funkcjonowania systemu obrony.

21. Wykonywanie innych zadań zleconych przez dowódcę batalionu.

OBOWIĄZKI SZEFA LOGISTYKI - ZASTĘPCY DOWÓDCY

Szef logistyki - zastępca dowódcy podlega bezpośrednio dowódcy batalionu. Jest przełożonym wszystkich żołnierzy batalionu oprócz zastępców dowódcy. Do jego obowiązków należy:

1. W zakresie gotowości bojowej:

- znać plan osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej (OWSGB) oraz ewakuacji w zakresie dotyczącym służb logistycznych oraz sposób jego realizacji;

- kierować realizacją przedsięwzięć OWSGB w pododdziałach logistycznych oraz w pododdziałach zgodnie z planem OWSGB na rozkaz dowódcy batalionu lub samodzielnie jeżeli wymaga tego sytuacja;

- kierować ewakuacją mienia i zapasów poszczególnych służb i pododdziałów batalionu na rozkaz dowódcy batalionu lub samodzielnie jeżeli wymaga tego sytuacja.

2. W zakresie wsparcia działań mandatowych:

- zapewnić bezstronność podległych żołnierzy i pracowników cywilnych batalionu służb logistycznych wobec stron i przestrzegać tej zasady indywidualnie;

- znać dyrektywy, przepisy, rozkazy i zarządzenia dotyczące spraw logistycznych;

- kierować działalnością logistyki w realizacji wsparcia zadań mandatowych;

- nadzorować wszystkie przedsięwzięcia w batalionie w zakresie wsparcia logistycznego;

- nadzorować składanie zapotrzebowań oraz dystrybucję otrzymanych środków i materiałów w systemie zaopatrywania;

- sprawować nadzór i zarządzać mieniem batalionu zgodnie z jego przeznaczeniem;

- zapewnić utrzymanie sprawności technicznej sprzętu i wyposażenia batalionu poprzez nadzorowanie jego eksploatacji;

- zorganizować i nadzorować prowadzenie gospodarki materiałowej przez

poszczególnych dowódców szefów oraz innych użytkowników mienia batalionu;

- organizować i nadzorować działanie systemu sprawozdań i meldunków w zakresie wsparcia logistycznego;

- wykonywać inne zadania na rozkaz dowódcy batalionu.

3. W zakresie szkolenia:

- uzyskać i utrzymać wysoką sprawność osiągania wyższych stanów gotowości bojowej w batalionie;

- zapewnić ciągłą i pełną zdolność wykonywania zadań przez podległych żołnierzy i pracowników cywilnych;

- zapewnić ciągłą zdolność udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach przez podległych żołnierzy i pracowników cywilnych;

- kierować podnoszeniem na wyższy poziom umiejętności w zakresie języków obcych (angielskiego, serbsko-chorwackiego) wśród podległych żołnierzy;

- przedstawić przełożonemu dokumenty, wskazówki i wnioski szkoleniowe niezbędne w przygotowaniu następnych zmian batalionu.

4. W zakresie morale i dyscypliny:

- wszechstronnie poznawać swoich podwładnych, a w stosunku do bezpośrednio podległych znać ich dane personalne osobowość, predyspozycje intelektualne, wiedzę o sytuacji polityczno wojskowej w rejonie misji pokojowej, stan ich zdyscyplinowania, odporności psychicznej i sprawności fizycznej;

- znać nastroje podległych żołnierzy i pracowników cywilnych, służyć im radą i pomocą oraz w razie potrzeby występować w ich sprawie do przełożonego wyższego szczebla;

- zapewnić podległym żołnierzom i pracownikom cywilnym warunki wypoczynku i regeneracji sił w czasie wolnym;

- zapewnić dyscyplinę podległych żołnierzy i pracowników cywilnych stosując w stosunku do nich odpowiednią praktykę dyscyplinarną;

- przedstawiać przełożonemu wnioski dotyczące doboru żołnierzy do służby oraz pracowników cywilnych do pracy w służbach logistycznych.

5. W zakresie zdrowia i stanu sanitarnohigienicznego:

- znać stan zdrowotny podległych żołnierzy i pracowników cywilnych, podejmować działania zmierzające do zachowania ich zdrowia, przeciwdziałać nadużywaniu wszelkich używek;

- zapewnić bezpieczne zdrowotne i higieniczne warunki służby podległych żołnierzy i pracowników cywilnych;

- zapewnić utrzymanie stanu sanitarnohigienicznego w batalionie na właściwym poziomie;

- przeprowadzać kontrolę stanu sanitarnohigienicznego w batalionie nie rzadziej niż raz w tygodniu.

6. W zakresie prowadzenia gospodarki materiałowej i wsparcia logistycznego:

- prowadzić gospodarkę materiałową służby batalionu zgodnie z przepisami stosowanymi w kraju;

- utrzymać właściwy stan uzbrojenia, sprzętu bojowego, amunicji i innych środków bojowych w batalionie;

- nadzorować racjonalne wykorzystanie mienia i środków materiałowych.

- zapewnić podległym żołnierzom i pracownikom cywilnym właściwe warunki bytowe;

- zapewnić wszechstronne zaopatrzenie podległych żołnierzy i pracowników cywilnych w miejscach pełnienia przez nich służby.

II. ORGANIZACJA SZTABU I JEGO ZADANIA

Działalnością sztabu batalionu kieruje zastępca dowódcy - szef sztabu. Szef sztabu - zastępca dowódcy podlega bezpośrednio dowódcy batalionu i jest przełożonym wszystkich żołnierzy z wyjątkiem zastępców dowódcy batalionu.

Szef sztabu - zastępca dowódcy odpowiada za organizowanie dowodzenia elementami ugrupowania bojowego batalionu, opracowanie dokumentacji dotyczącej osiągania wyższych stanów gotowości bojowej oraz planowanie działań zgodnie z porozumieniem w DAYTON i rozkazami przełożonych z NORDPOLBDE, jednolite planowanie, koordynowanie podstawowych przedsięwzięć wszystkich ogniw sztabu batalionu, organizowanie jego pracy, kontrolę systemów ochrony i obrony organizowanych przez komendanta SD i dowódców elementów ugrupowania bojowego batalionu.

Szef sztabu - zastępca dowódcy jest uprawniony do wydawania rozkazów i poleceń w sprawach należących do jego zakresu działania oraz rozkazów w imieniu dowódcy we wszystkich sprawach i w stosunku do wszystkich żołnierzy batalionu (o wydanych rozkazach melduje dowódcy batalionu). Do jego obowiązków należy:

W zakresie gotowości bojowej:

1. Znać plan osiągania wyższych stanów gotowości bojowej (OWSGB) oraz ewakuacji batalionu, a także sposób jego realizacji.
2. Kierować realizacją przedsięwzięć OWSGB po ich wprowadzeniu.

W zakresie wykonywania zadań mandatowych:

1. Traktowanie bezpieczeństwa żołnierzy za sprawę najważniejszą podczas wykonywania zadań - w misji.
2. Kierowanie całokształtem działalności sztabu batalionu oraz zapewnienie właściwej organizacji pracy bezpośrednio podległych mu żołnierzy, a także podnoszenia ich kwalifikacji do wykonywania zadań w ramach sił NATO.
3. Planowanie zakresu wykonywania zadań oraz koordynowanie realizacją zasadniczych przedsięwzięć sztabu i elementów ugrupowania bojowego batalionu.

4. Planowanie, organizowanie, koordynowanie i udział w doraźnych kontrolach elementów grupowania bojowego batalionu organizowanych przez dowódcę.

5. Kierowanie systematyczną aktualizacją dokumentów dotyczących osiągania wyższych stanów gotowości batalionu wg SOP, a także utrzymanie ścisłej współpracy z dowódcami pododdziałów i Departamentem Wojskowych Spraw Zagranicznych (DWSZ) w zakresie uzupełnienia potrzeb batalionu rezerwami osobowymi podczas planowanych i doraźnych rotacji.

6. Sprawowanie nadzoru nad utrzymaniem obowiązujących wskaźników ilościowych i procentowego.

7. Organizowanie procesu dowodzenia elementami ugrupowania bojowego batalionu oraz nadzór nad jego realizacją, stawianie zadań w codziennej łączności i czuwanie nad sprawnym jej funkcjonowaniem, a także zapewnienie ochrony wiadomości przekazywanych przez techniczne środki łączności.

8. Organizowanie tajnego dowodzenia w sektorze odpowiedzialności oraz sprawowanie nadzoru w tym zakresie.

9. Koordynowanie pracy wszystkich ogniw składowych, grup dowodzenia batalionu w zakresie zbierania i przygotowania danych do podjęcia decyzji przez dowódcę batalionu.

10. Nadzorowanie nad właściwym funkcjonowaniem działań rozpoznawczych w sektorze odpowiedzialności.

11. Koordynowanie i sprawowanie nadzoru nad przygotowaniem zadań w zakresie zabezpieczenia bojowego.

12. Sprawowanie nadzoru nad terminową realizacją zadań i przedsięwzięć wynikających z rozkazów, zarządzeń i innych dokumentów, zawierających decyzję dowódcy oraz wyższych przełożonych.

13. Sprawowanie nadzoru z wykonywanych zadań w czasie pełnienia misji przez kompanię dowodzenia.

14. Kierowanie ewidencjonowaniem wykonywanych zadań przez pododdziały oraz kontrolowanie jej realizacji we współpracy z zastępcą dowódcy.

15. Stała znajomość stanu ilościowego żołnierzy, uzbrojenia i podstawowego sprzętu technicznego oraz osobisty nadzór nad prowadzeniem ewidencji i sprawozdawczości w tym zakresie.

16. Współuczestniczenie w opiniowaniu, podejmowaniu decyzji o wyznaczeniu na stanowiska służbowe, mianowaniu i rotacji żołnierzy oraz opracowanie opinii służbowych na bezpośrednio podległych żołnierzy.

17. Planowanie oraz koordynacja przedsięwzięć związanych z pozyskiwaniem w batalionie żołnierzy do służby nadterminowej.

18. Planowanie oraz koordynowanie przedsięwzięć związanych z pełnieniem służb.

19. Nadzorowanie składania i opracowania meldunków do kraju:

- codziennych - wg ustalonego wzoru przez DWSZ;
- doraźnych - w sprawach o istotnym znaczeniu dla batalionu;
- miesięcznych - do 5 następnego miesiąca.

20. Utrzymanie łączności z DWSZ codziennie wg ustalonego harmonogramu.

21. Organizowanie, wykonawstwo zadań operacyjnych kierując się bezpieczeństwem żołnierzy, rachunkiem ekonomicznym i równomiernym obciążeniem pododdziałów.

22. W działaniu kierować się Wytycznymi do działania PKW - SFOR w Bośni i Hercegowinie nr 303 z dnia 22.01.1996 r. wydanymi przez Zarząd IX Sztabu Generalnego oraz innymi dokumentami normatywnymi.

23. Wykonywanie innych zadań zleconych przez przełożonego.

W zakresie utrzymania wysokiego morale i dyscypliny:

1. Wszechstronnie poznawać swoich podwładnych, dążyć do stworzenia właściwej atmosfery sprzyjającej wzorowemu wykonywaniu zadań oraz unikaniu konfliktów,

2. Dbać o dyscyplinę, odporność psychiczną i sprawność fizyczną podległych żołnierzy.

3. Znać nastroje podległych żołnierzy, służyć im radą i pomocą oraz w razie potrzeby występować w ich sprawie do przełożonego wyższego szczebla.

4. Zapewnić podległym żołnierzom warunki wypoczynku i regeneracji sił w

czasie wolnym od wykonywania zadań.

5. Zapewnić dyscyplinę podległych żołnierzy stosując wobec nich praktykę dyscyplinarną zgodnie z obowiązującymi uregulowaniami prawnymi w tym zakresie.

W zakresie zdrowia i stanu sanitarnohigienicznego:

1. Znać stan zdrowotny podległych żołnierzy, podejmować działania zmierzające do zachowania ich zdrowia, przeciwdziałać nadużywaniu wszelkich używek.

2. Zapewnić bezpieczne i higieniczne warunki służby podległych żołnierzy.

3. Zapewnić utrzymanie stanu sanitarno - higienicznego w pomieszczeniach służbowych na właściwym poziomie.

Sztab składa się z następujących sekcji:

- S-1 administracyjna;
- S-2 rozpoznawcza;
- S-3 operacyjna;
- S-4 logistyka;
- S-5 ds. współpracy ze społecznością lokalną;
- S-6 łączności;
- Sekcja finansowa.

Niezależnie od obowiązków i zadań wynikających ze specyfiki działania poszczególnych sekcji, które zostaną omówione poniżej wszyscy żołnierze zawodowi sztabu zobowiązani są do:

- utrzymania wysokiego stanu gotowości bojowej podległych sekcji; planowania i realizacji przedsięwzięć szkoleniowych;
- utrzymania wysokiego poziomu dyscypliny i porządku wojskowego; - racjonalnego gospodarowania środkami materiałowymi;
- stosowania w praktyce optymalnych form i metod działania w połączeniu z wysoką wymagalnością i dyscypliną wykonawczą kulturą osobistą i życzliwością oraz pryncypialnością w postępowaniu.

Organizacja działalności służbowej.

Sprawy ogólne:

- dowództwo i sztab przeznaczone są do organizowania pracy podległym sobie komórkom -, kierowania pracą podwładnych i doskonaleniu organizacji pracy;

- w przypadku nieobecności osób funkcyjnych zostało zorganizowane ich zastępstwo i tak:

- dowódcę batalionu zastępuje zawsze (bez specjalnego rozkazu) - zastępca;
- pozostali zastępcy mogą zastępować na podstawie rozkazu dziennego;
- kierowników sekcji zastępują wyznaczone przez nich osoby z podległej im sekcji;
- zastępujący posiada zakres kompetencji i odpowiedzialności nieobecnego przełożonego.

Planowanie działalności bieżącej:

- wydanie wytycznych wynikających z „Planu zasadniczych przedsięwzięć batalionu” na każdy kolejny miesiąc odbywa w czasie odprawy miesięcznej. Plan zasadniczych przedsięwzięć opracowuje szef sztabu na podstawie wniosków z realizacji planu z poprzedniego miesiąca, przedsięwzięć przełożonego, propozycji zastępców i kierowników sekcji oraz propozycji z pododdziałów. Wnioski i propozycje zbiera sekcja operacyjna S-3 do 23 każdego miesiąca, następnie opracowuje „Plan zasadniczych przedsięwzięć”, który po zatwierdzeniu przez dowódcę batalionu w terminie nie później niż do 25 - go każdego miesiąca jest podstawą prowadzonej działalności szkoleniowo - operacyjnej na najbliższy miesiąc;

- wydawanie wytycznych do opracowania planów w podległych komórkach (sekcjach) wydają zastępcy dowódcy oraz kierownicy sekcji w terminie nie później niż do 26-tego każdego miesiąca. Plany przedsięwzięć podległe komórki są zobowiązane opracować i zatwierdzić nie później niż do 28-go każdego miesiąca;

- przedsięwzięcia zaplanowane są na bieżąco aktualizowane i koordynowane przez oficera operacyjnego S-3, a zmiany doprowadza do wiadomości zainteresowanych w czasie odpraw tygodniowych lub doraźnie w razie zaistnienia takiej potrzeby;

- dodatkowe zadania dla wykonawców są przekazywane ustnie w czasie odpraw codziennych pisemnie w "Rozkazie dziennym dowódcy" oraz w postaci zarządzeń i rozkazów bojowych.

Rozliczenie z zadań zawartych w planach odbywa się w czasie odpraw codziennych tygodniowych i miesięcznych (doraźnie - w miarę potrzeb) - każdorazowo za rozliczony okres.

III. SEKCJA S - 2 ROZPOZNANIE

Główne zadania rozpoznania wojskowego:

Główny wysiłek pracy rozpoznawczej obejmuje cztery zasadnicze obszary zainteresowania:

- gromadzeniu danych pomocnych przy podejmowaniu decyzji;
- nadzór; weryfikacja i kontrola zadeklarowanych i zaaprobowanych miejsc w celu posiadania rzetelnego obrazu sił zbrojnych państw stron konfliktu;
- rozpoznanie rejonów w celu określenia sytuacji miejsc niezadeklarowanych i przekazania informacji sekcji G-2 NORDPOLBDE;
- kompleksowe rozpoznanie sytuacji na całym obszarze odpowiedzialności w celu zabezpieczenia cywilno-politycznych działań w strefie odpowiedzialności (AOR).

Priorytetowe zadania pracy rozpoznawczej S-2 są zadania, których realizacja ma odpowiedzieć na następujące pytania:

1. Jakie siły stron konfliktu pozostają w swoich strefach odpowiedzialności?
2. Czy wojska stron konfliktu pozostają w koszarach w rejonach zakwaterowania?
3. Jaki sprzęt, siły i środki zabezpieczenia logistycznego jednostki stron konfliktu próbują ukryć?
4. Jakie siły w obszarze odpowiedzialności są w stanie zagrozić jednostkom NORDPOLBDE lub procesowi pokojowemu?
5. Jakie rejony leżące w AOR są najbardziej narażone na zamieszki spowodowane powrotem uchodźców i osób przesiedlonych?
6. Czy osadnictwo organizowane jest w celu wywołania zamieszek lub ma cel strategiczny, a jeśli tak to kto się za tym kryje?
7. Czy jakieś frakcje lub grupy prowadzą zorganizowane działanie przeciw siłom NORDPOLBDE w celu wcześniejszego zakończenia ich misji?
8. Czy siły stron konfliktu próbują ograniczać swobodę poruszania?
9. Jaka jest ogólna sytuacja bezpieczeństwa?

10. W jakich działaniach biorą udział siły policyjne, paramilitarne i ekstremiści oraz jakie są ich zamierzenia?

11. Wszelkie zmiany od normalnego stanu.

OBOWIĄZKI KIEROWNIKA SEKCJI ROZPOZNAWCZEJ

Kierownik sekcji rozpoznawczej podlega bezpośrednio szefowi sztabu-zastępcy dowódcy batalionu.

Jest przełożonym:

- starszego oficera informacji wojskowej;
- starszego oficera;
- dwóch oficerów informacji wojskowej.

Do jego obowiązków należy:

I. W zakresie gotowości bojowej:

1. Znajomość planu osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej (OWSGB) oraz ewakuacji batalionu, a także sposób jego realizacji.
2. Kierowanie realizacją przedsięwzięć OWSGB w sekcji rozpoznawczej po ich wprowadzeniu.
3. Kierowanie ewakuacją mienia sekcji rozpoznawczej po wprowadzeniu sygnału do ewakuacji.

II. W zakresie wykonywania zadań mandatowych:

1. Realizowanie zadań postawionych przez swoich przełożonych przed wyjazdem z kraju, określonych w rozkazie specjalnym, a ponadto:
2. Nadzorowanie całokształtu działalności sekcji, zarówno w zakresie wykonywania obowiązków oficjalnych w batalionie jak i określonych w rozkazie specjalnym.
3. Sprawowanie nadzoru nad funkcjonowaniem rozpoznania w batalionie.
4. Prowadzenie, w oparciu o dostępne siły i środki, rozpoznania byłych stron konfliktu i opracowywanie w tym zakresie odpowiednich meldunków.
5. Uczestniczenie w odprawach i naradach organizowanych na szczeblu brygady i dywizji.
6. Opracowywanie dwa razy dziennie pisemnych raportów do sekcji G-2 Brygady.
7. Przedstawianie codziennie na odprawie porannej meldunku odnośnie najważniejszych wydarzeń z dnia poprzedniego; na tygodniowej odprawie

referowanie stanu realizacji zadań rozpoznawczych oraz zapoznawanie wszystkich z sytuacją wojskowo-polityczną.

8. Realizowanie zadań doraźnych stawianych przez dowódcę batalionu.

III. W zakresie utrzymywania wysokiego morale i dyscypliny:

1. Wszechstronnie poznawać swoich podwładnych, dążyć do stworzenia właściwej atmosfery sprzyjającej wzorowemu wykonywaniu zadań oraz unikaniu konfliktów.

2. Dbać o dyscyplinę, odporność psychiczną i sprawność fizyczną podległych żołnierzy.

3. Znać nastroje podległych żołnierzy, służyć im radą i pomocą oraz, w razie potrzeby, występować w ich sprawie do przełożonego wyższego szczebla.

4. Zapewnić podległym żołnierzom warunki wypoczynku i regeneracji sił w czasie wolnym od wykonywania zadań.

5. Zapewnić dyscyplinę podległych żołnierzy stosując wobec nich praktykę dyscyplinarną zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawnymi.

IV. W zakresie zdrowia i stanu sanitarno-higienicznego:

1. Znać stan zdrowotny podległych żołnierzy, podejmować działania zmierzające do zachowania ich zdrowia, przeciwdziałać nadużywaniu wszelkich używek.

2. Zapewnić bezpieczne i higieniczne warunki służby podległych żołnierzy.

3. Zapewnić utrzymanie stanu sanitarno-higienicznego w pomieszczeniach służbowych na właściwym poziomie.

V. W zakresie prowadzenia gospodarki materiałowej:

1. Prowadzić gospodarkę materiałową zgodnie z obowiązującymi przepisami.
2. Utrzymywać właściwy stan materiałów i sprzętu przydzielonego sekcji rozpoznawczej.
3. Zapewnić racjonalne wykorzystanie mienia i środków materiałowych.

IV. SEKCJA S - 3 OPERACYJNA

Sekcja S-3 POLBn jest komórką sztabu, która koordynuje wszelkie działania w procesie planowania, przygotowania osób funkcyjnych do wykonania zadań operacyjnych, oraz sprawowania nadzoru służbowego w procesie ich realizacji. Koordynuje również działalność szkoleniowo-treningową podporządkowaną potrzebom operacyjnym. Struktura sekcji:

- kierownik sekcji;
- zca kierownika sekcji st. oficer operacyjny - plan;
- oficer operacyjny -plan szkol;
- oficer operacyjny- plan;
- oficer operacyjny- plan;
- szef grupy łącznikowej;
- oficer operacyjny grupy łącznikowej;
- oficer - tłumacz j. lokalnego grupy łącznikowej;
- st. oficer operacyjny gr. wsparcia bojowego;
- oficer operacyjny- ds. współpracy z lotnictwem i śmigłowcami;
- oficer operacyjny- ds. inżynieryjno-saperskich.

III. OBOWIĄZKI OSÓB FUNKCYJNYCH SEKCJI

OBOWIĄZKI KIEROWNIKA SEKCJI OPERACYJNEJ - ZASTĘPCY SZEFA SZTABU

Szef sekcji operacyjnej - zastępca szefa sztabu podlega szefowi sztabu. Jest przełożonym żołnierzy sekcji operacyjnej.

Do jego obowiązków należy:

I. W zakresie gotowości bojowej:

1. Znać plan osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej (OWSGB) oraz ewakuacji batalionu, a także sposób jego realizacji.
2. Kierować realizacją, przedsięwzięć OWSGB w sekcji operacyjnej po ich wprowadzeniu.
3. Kierować ewakuacją mienia sekcji operacyjnej po wprowadzeniu sygnału do ewakuacji.

II. W zakresie wykonywania zadań mandatowych:

1. Znać procedury operacyjne SFOR i nadzorować ich przestrzeganie.
2. Prowadzić rozmowy ze stronami mające na celu doprowadzenie do przestrzegania porozumień przez strony.
3. Zapewnić bezstronność podwładnych wobec stron konfliktu i przestrzegać tej zasady indywidualnie.
4. Nadzorować pracę oficerów sekcji operacyjnej.
5. Koordynować i nadzorować działanie dyżurnej służby operacyjnej.
6. Prowadzić nadzór realizacji zadań operacyjnych w pododdziałach.
7. Sprawować nadzór nad terminowym wysyłaniem meldunków do szczebla nadrzędnego.
8. Znać wszystkie zadania realizowane przez batalion i uczestniczyć w ich realizacji.
9. Uzgadniać współdziałanie działalności operacyjnej z sąsiednimi batalionami.

10. Śledzić na bieżąco sytuację wojskowo - polityczną w rejonie misji oraz znać nastroje miejscowej ludności.

11. Wykonywać inne zadania w zakresie wsparcia zadań operacyjnych.

III. W zakresie prowadzenia szkolenia;

1. Zapewnić znajomość oraz umiejętność stosowania zasad postępowania z bronią w trakcie wykonywania zadań.

2. Zapewnić i utrzymywać wysoką sprawność osiągania wyższych stanów gotowości bojowej w sekcji operacyjnej.

3. Organizować szkolenie z procedur operacyjnych wg SOP.

4. Stwarzać warunki do podnoszenia na wyższy poziom umiejętności w zakresie języka angielskiego.

5. Przedstawiać szefowi sztabu sugestie i wnioski do prowadzenia szkolenia niezbędnego w przygotowaniu następnych zmian batalionu.

6. Umieć wykorzystywać techniczne środki komputerowe będące na wyposażeniu centrum operacyjnego.

IV. W zakresie utrzymania wysokiego morale i dyscypliny:

1. Wszelkierownie poznawać swoich podwładnych, dążyć do stworzenia właściwej atmosfery sprzyjającej wzorowemu wykonywaniu zadań oraz unikaniu konfliktów.

2. Dbać o dyscyplinę, odporność psychiczną i sprawność fizyczną podległych żołnierzy.

3. Znać nastroje podległych żołnierzy, służyć im radą i pomocą oraz w razie potrzeby występować w ich sprawie do przełożonego wyższego szczebla.

4. Zapewnić podległym żołnierzom warunki wypoczynku i regeneracji sił w czasie wolnym od wykonywania zadań.

5. Zapewnić dyscyplinę podległych żołnierzy stosując wobec nich praktykę dyscyplinarną zgodnie z obowiązującymi uregulowaniami prawnymi w tym zakresie.

V. W zakresie zdrowia i stanu sanitarnohigienicznego:

1. Znać stan zdrowotny podległych żołnierzy, podejmować działania zmierzające do zachowania ich zdrowia, przeciwdziałać nadużywaniu wszelkich używek.

2. Zapewnić bezpieczne i higieniczne warunki służby podległych żołnierzy.

3. Zapewnić utrzymanie stanu sanitarno - higienicznego w pomieszczeniach służbowych na właściwym poziomie.

VI. W zakresie prowadzenia gospodarki materiałowej:

1. Prowadzić gospodarkę materiałową zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Utrzymywać właściwy stan materiałów i sprzętu przydzielonego sekcji operacyjnej.

3. Zapewnić racjonalne wykorzystanie mienia i środków materiałowych.

OBOWIĄZKI STARSZEGO OFICERA GRUPY OPERACYJNO-PLANISTYCZNEJ

Starszy oficer grupy operacyjno-planistycznej sekcji operacyjnej podlega bezpośrednio kierownikowi sekcji operacyjnej. Do jego obowiązków należy:

I. W zakresie gotowości bojowej:

1. Znać plan osiągnięcia wyższych stanów gotowości (OWSGB) oraz ewakuacji batalionu, a także sposób jego realizacji.

II. W zakresie wykonywania zadań mandatowych:

2. Znać procedury operacyjne SFOR i nadzorować ich przestrzeganie.
3. Prowadzić rozmowy ze stronami mające na celu doprowadzenie do przestrzegania porozumień przez strony.
4. Przestrzegać zasady bezstronności wobec stron konfliktu.
5. Brać udział w planowaniu zadań operacyjnych.
6. Znać na bieżąco zadania operacyjne realizowane przez batalion.
7. Uczestniczyć w rozmowach z miejscowymi władzami wojskowymi.
8. Pełnić dyżurną służbę operacyjną zgodnie z grafikiem.
9. Uczestniczyć w działalności kontrolnej realizowanej przez dowódcę batalionu.
10. Śledzić na bieżąco sytuację wojskowo-polityczną w rejonie misji oraz znać nastroje miejscowej ludności.
11. Wykonywać inne zadania w zakresie wsparcia zadań operacyjnych.
12. Być w gotowości do udzielania briefingów w języku polskim oraz w języku angielskim dla przybywających do batalionu delegacji oraz gości.
13. Prowadzić na bieżąco dokumentację operacyjną batalionu (meldunki dzienne, tygodniowe, miesięczne).
14. Znać procedury wzywania i uruchamiania akcji MEDEVAC, współpracować z elementem SWEDMED Coy będącym w składzie batalionu.

III. W zakresie prowadzenia szkolenia:

1. Utrzymywać wysoką sprawność w osiąganiu wyższych stanów gotowości bojowej.
2. Utrzymywać ciągłą zdolność do wykonywania zadań operacyjnych.
3. Podnosić na wyższy poziom umiejętności w zakresie języka angielskiego.
4. Przedstawiać kierownikowi sekcji operacyjne sugestie i wnioski niezbędne w przygotowaniu następnych zmian batalionu.
5. Umieć wykorzystywać techniczne środki komputerowe będące na wyposażeniu centrum operacyjnego.

IV. W zakresie utrzymania wysokiego morale i dyscypliny:

1. Przestrzegać dyscypliny zgodnie z obowiązującymi uregulowaniami prawnymi w tym zakresie.

V. W zakresie zdrowia i stanu sanitarnohigienicznego:

1. Utrzymywać stan sanitarno - higieniczny w pomieszczeniach służbowych na właściwym poziomie.
2. Podejmować zdecydowane działania zmierzające do zachowania zdrowia fizycznego oraz psychicznego.

VI. W zakresie prowadzenia gospodarki materiałowej:

1. Utrzymywać właściwy stan przydzielonego sprzętu.
2. Racjonalnie wykorzystywać indywidualne wyposażenie, przydzielone mienie i środki materiałowe.

**OBOWIĄZKI OFICERA GRUPY WSPARCIA BOJOWEGO
SEKCJI OPERACYJNEJ DS. WSPARCIA ARTYLERYJSKIEGO**

Oficer grupy wsparcia bojowego do spraw wsparcia artyleryjskiego oraz obrony przeciwlotniczej- sekcji operacyjnej podlega bezpośrednio kierownikowi sekcji operacyjnej. Do jego obowiązków należy:

I. W zakresie gotowości bojowej:

1. Znać plan osiągnięcia wyższych stanów gotowości (OWSGB) oraz ewakuacji batalionu, a także sposób jego realizacji.

II. W zakresie wykonywania zadań mandatowych:

1. Znać procedury operacyjne SFOR i nadzorować ich przestrzeganie.
2. Prowadzić rozmowy ze stronami mające na celu doprowadzenie do przestrzegania porozumień przez strony.
3. Przestrzegać zasady bezstronności wobec stron konfliktu.
4. Brać udział w planowaniu zadań operacyjnych.
5. Znać na bieżąco zadania operacyjne realizowane przez batalion.
6. Uczestniczyć w rozmowach z miejscowymi władzami wojskowymi.
7. Pełnić dyżurną służbę operacyjną zgodnie z grafikiem.
8. Uczestniczyć w działalności kontrolnej realizowanej przez dowódcę batalionu.
9. Śledzić na bieżąco sytuację wojskowo - polityczną w rejonie misji oraz znać nastroje miejscowej ludności.
10. Wykonywać inne zadania w zakresie wsparcia zadań operacyjnych.
11. Znać procedury wsparcia lotniczego, śmigłowcowego i artyleryjskiego zgodnie z wymogami NATO.
12. Utrzymywać ścisły kontakt z FSE, TACP BDe, wspólnie prowadzić treningi artyleryjskie, uczestniczyć w treningach FSE, TACP organizowanych przez FSE BDe.
13. Składać propozycje użycia odpowiedniego rodzaju wsparcia zgodnie z zasadami ROE w sytuacjach kryzysowych.

14. Znać system obrony przeciwlotniczej SD oraz pozostałych elementów batalionu.

15. Znać procedury wzywania i uruchamiania akcji MEDEVAC.

III. W zakresie prowadzenia szkolenia:

1. Utrzymywać wysoką sprawność w osiąganiu wyższych stanów gotowości bojowej.

2. Utrzymywać ciągłą zdolność do wykonywania zadań operacyjnych.

3. Podnosić na wyższy poziom umiejętności w zakresie języka angielskiego.

4. Przedstawiać kierownikowi sekcji operacyjne sugestie i wnioski niezbędne w przygotowaniu następnych zmian batalionu.

5. Znać procedury i zasady prowadzenia ognia artyleryjskiego według norm NATO.

6. Regularnie organizować szkolenie z zakresu wsparcia ogniowego dla kadry batalionu, organizować treningi TACP we współdziałaniu z lotnictwem, śmigłowcami oraz z pododdziałami czołgów.

7. Umieć wykorzystywać techniczne środki komputerowe będące na wyposażeniu centrum operacyjnego.

8. Uczestniczyć w szkoleniu MEDEVAC, oraz w organizowanych przez MED Coy szkoleniach, jednocześnie pełnić funkcję zastępcy scene comandera.

IV. W zakresie utrzymania wysokiego morale i dyscypliny:

1. Przestrzegać dyscypliny zgodnie z obowiązującymi uregulowaniami prawnymi w tym zakresie.

V. W zakresie zdrowia i stanu sanitarnohigienicznego:

1. Utrzymywać stan sanitarnohigieniczny w pomieszczeniach służbowych na właściwym poziomie

2. Podejmować zdecydowane działania zmierzające do zachowania zdrowia fizycznego oraz psychicznego.

VI. W zakresie prowadzenia gospodarki materiałowej:

1. Utrzymywać właściwy stan przydzielonego sprzętu.

2. Racjonalnie wykorzystywać indywidualne wyposażenie, przydzielone mienie i środki materiałowe.

3. Odpowiada za właściwą gospodarkę mapami, właściwy ich rozdział oraz ich zapotrzebowanie w szczeblu nadrzędnym.

VII. Dodatkowo:

1. Pełnić obowiązki nieetatowego inspektora BHP w batalionie, na bieżąco prowadzić dokumentację powypadkową, w ustalonym terminie przedstawiać ją dowódcy batalionu a następnie przesyłać do kraju do odpowiedniej komórki DWSZ.

OBOWIĄZKI OFICERA GRUPY WSPARCIA BOJOWEGO SEKCJI OPERACYJNEJ DS. WSPÓŁPRACY Z LOTNICTWEM

Oficer grupy wsparcia bojowego do spraw współpracy z lotnictwem oraz śmigłowcami sekcji operacyjnej podlega bezpośrednio kierownikowi sekcji operacyjnej. Do jego obowiązków należy:

I. W zakresie gotowości bojowej:

1. Znać plan osiągnięcia wyższych stanów gotowości (OWSGB) oraz ewakuacji batalionu, a także sposób jego realizacji

II. W zakresie wykonywania zadań mandatowych:

1. Znać procedury operacyjne SFOR i nadzorować ich przestrzeganie.
2. Prowadzić rozmowy ze stronami mające na celu doprowadzenie do przestrzegania porozumień przez strony.
3. Przestrzegać zasady bezstronności wobec stron konfliktu.
4. Brać udział w planowaniu zadań operacyjnych.
5. Znać na bieżąco zadania operacyjne realizowane przez batalion.
6. Uczestniczyć w rozmowach z miejscowymi władzami wojskowymi.
7. Pełnić dyżurną służbę operacyjną zgodnie z grafikiem
8. Uczestniczyć w działalności kontrolnej realizowanej przez dowódcę batalionu.
9. Śledzić na bieżąco sytuację wojskowo - polityczną w rejonie misji oraz znać nastroje miejscowej ludności.
10. Wykonywać inne zadania w zakresie wsparcia zadań operacyjnych.
11. Znać procedury wsparcia lotniczego, śmigłowcowego i artyleryjskiego zgodnie z wymogami NATO.
12. Znać procedury współpracy ze statkami powietrznymi, utrzymywać stałą współpracę z ALO (NPB) oraz ACCS (MND - N)
13. Znać procedury wzywania i uruchamiania akcji MEDEVAC.

III. W zakresie prowadzenia szkolenia:

1. Utrzymywać wysoką sprawność w osiągnięciu wyższych stanów gotowości bojowej.
2. Utrzymywać ciągłą zdolność do wykonywania zadań operacyjnych.
3. Podnosić na wyższy poziom umiejętności w zakresie języka angielskiego.
4. Regularnie organizować szkolenie z zakresu wsparcia ogniowego dla kadry batalionu, organizować treningi TACP we współdziałaniu z lotnictwem, śmigłowcami oraz z pododdziałami czołgów.
5. Umieć wykorzystywać techniczne środki komputerowe będące na wyposażeniu centrum operacyjnego.
6. Prowadzić szkolenie z zakresu działań aeromobilnych oraz nadzorować szkolenie z użyciem statków powietrznych.
7. Prowadzić szkolenie spadochronowe i organizować skoki spadochronowe jako KS (KD) lub ZKS (ZKD).

IV. W zakresie utrzymania wysokiego morale i dyscypliny:

1. Przestrzegać dyscypliny zgodnie z obowiązującymi uregulowaniami prawnymi w tym zakresie.

V. W zakresie zdrowia i stanu sanitarnohigienicznego:

2. Utrzymywać stan sanitarnohigieniczny w pomieszczeniach służbowych na właściwym poziomie.
3. Podejmować zdecydowane działania zmierzające do zachowania zdrowia fizycznego oraz psychicznego.

VI. W zakresie prowadzenia gospodarki materiałowej:

1. Utrzymywać właściwy stan przydzielonego sprzętu.
2. Racjonalnie wykorzystywać indywidualne wyposażenie, przydzielone mienie i środki materiałowe

VII. Dodatkowo:

1. Brać udział w szkoleniu kompanii odwodowej.

OBOWIĄZKI OFICERA GRUPY WSPARCIA BOJOWEGO SEKCJI
OPERACYJNEJ DS. INŻYNIERYJNO-SAPERSKIEJ ORAZ OBRONY
PRZECIWCHEMICZNEJ

Oficer grupy wsparcia bojowego do spraw inżynieryjno-saperskich oraz obrony przeciwchemicznej - sekcji operacyjnej podlega bezpośrednio kierownikowi sekcji operacyjnej pod względem specjalistycznym jest przełożonym wszystkich żołnierzy plutonu saperów. Do jego obowiązków należy:

I. W zakresie gotowości bojowej:

1. Znać plan osiągnięcia wyższych stanów gotowości (OWSGB) oraz ewakuacji batalionu, a także sposób jego realizacji.

II. W zakresie wykonywania zadań mandatowych:

1. Znać procedury operacyjne SFOR i nadzorować ich przestrzeganie.
2. Prowadzić rozmowy ze stronami mające na celu doprowadzenie do przestrzegania porozumień - przez strony.
3. Przestrzegać zasady bezstronności wobec stron konfliktu.
4. Brać udział w planowaniu zadań operacyjnych.
5. Znać na bieżąco zadania operacyjne realizowane przez batalion.
6. Uczestniczyć w rozmowach z miejscowymi władzami wojskowymi.
7. Pełnić dyżurną służbę operacyjną zgodnie z grafikiem.
8. Planować i nadzorować wykonywanie rozbudowy inżynieryjnej w batalionie.
9. Uzgodnić ze sztabem NPB i wojskowymi władzami stron konfliktu rejon rozmieszczenia pól minowych, prowadzić ich ewidencję, nadzorować ich oznakowanie i rozminowanie.
10. Planować i nadzorować prowadzenie rozpoznania inżynieryjnego, rozminowania dróg a dowozu i ewakuacji oraz rejonów rozmieszczenia elementów batalionu.
11. Kontrolować organizację i prowadzenie prac przez patrole rozminowania.

12. Dokonywać okresowych przeglądów stanu technicznego i utrzymania sprzętu inżynierskiego

13. Współpracować z władzami lokalnymi w zakresie utrzymania dróg w rejonie odpowiedzialności batalionu.

14. Uczestniczyć w działalności kontrolnej realizowanej przez dowódcę batalionu.

15. Wykonywać inne zadania w zakresie wsparcia zadań operacyjnych.

16. Znać procedury wzywania i uruchamiania akcji MEDEVAC.

III. W zakresie prowadzenia szkolenia:

1. Utrzymywać wysoką sprawność w osiąganiu wyższych stanów gotowości

2. Utrzymywać ciągłą zdolność do wykonywania zadań operacyjnych.

3. Podnosić na wyższy poziom umiejętności w zakresie języka angielskiego.

4. Zapewnić ciągłą, pełną zdolność i umiejętności wykonywania zadań zabezpieczenia inżynierskiego przez pluton saperów.

5. Zapewnić zdolność i umiejętność udzielania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach przez pluton saperów, a zwłaszcza patrole rozminowania.

6. Przedstawiać kierownikowi sekcji operacyjne sugestie i wnioski niezbędne w przygotowaniu następnych zmian batalionu.

7. Umieć wykorzystywać techniczne środki komputerowe będące na wyposażeniu centrum operacyjnego.

IV. W zakresie utrzymania wysokiego morale i dyscypliny:

1. Przestrzegać dyscypliny zgodnie z obowiązującymi uregulowaniami prawnymi w tym zakresie.

2. Znać nastroje w plutonie saperów, służyć im radą i pomocą oraz w razie potrzeby występować w ich sprawie do właściwych przełożonych.

3. Wszechstronnie poznawać pluton saperów, a w stosunku do osób funkcyjnych znać ich dane personalne, osobowość, predyspozycje psychofizyczne, wiedzę ogólną i fachową oraz stan ich zdyscyplinowania.

4. Zapewnić patrolom rozminowania dogodne warunki do wypoczynku i regeneracji sił w czasie wolnym od wykonywania zadań.

5. Przedstawiać kierownikowi sekcji operacyjnej wnioski dotyczące zmian i

doboru saperów batalionu.

V. W zakresie zdrowia i stanu sanitarnohigienicznego:

1. Utrzymywać stan sanitarnohigieniczny w pomieszczeniach służbowych na właściwym poziomie

2. Podejmować zdecydowane działania zmierzające do zachowania zdrowia fizycznego oraz psychicznego.

3. Zapewnić bezpieczne, zdrowotne i higieniczne warunki służby plutonu saperów, a głównie patrolom rozminowania.

4. Wybiórczo prowadzić kontrole stanu zdrowia żołnierzy wchodzących w skład patroli rozminowania.

VI. W zakresie prowadzenia gospodarki materiałowej:

1. Utrzymywać właściwy stan przydzielonego sprzętu inżynieryjno - saperskiego.

2. Racjonalnie wykorzystywać indywidualne wyposażenie, przydzielone mienie i środki materiałowe

3. Znać stan techniczny, utrzymanie sprzętu i środków materiałowych służby inżynieryjno-saperskiej.

4. Zapewnić nadzór nad rozliczeniem materiałów wybuchowych i środków zapalających.

IV. KOMPANIA SZTURMOWA

W skład 16 pbd wchodzi dwie kompanie szturmowe o takiej samej organizacji i takim samym położeniu:

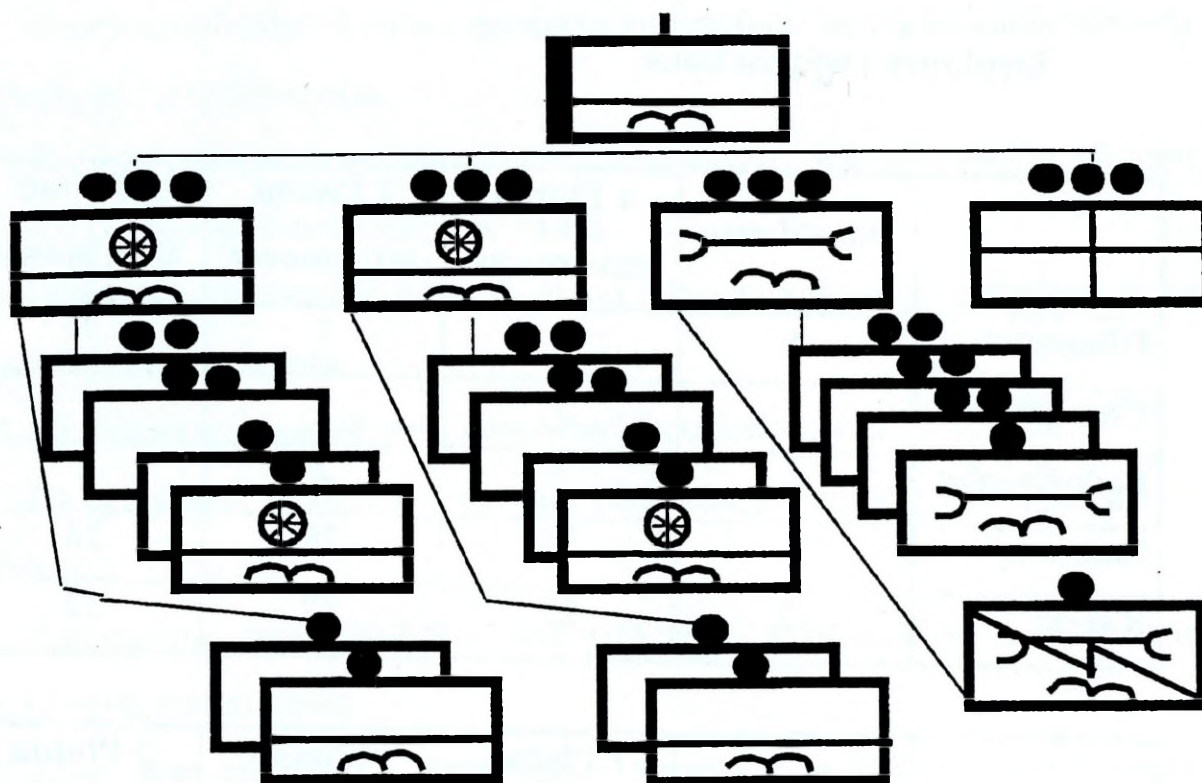
Struktura i wyposażenie

	Dowództwo	1 Pluton szturmowy	2 Pluton szturmowy	3 Pluton szturmowy	Ogółem
Oficerów	3	1	1	1	6
Chorążych	1	1	1	1	4
Podoficerów	2	3	2	2	9
Żołnierzy	6	24	28	28	86
Razem	12	29	32	32	105

	Dowództwo	1 Pluton szturmowy	2 Pluton szturmowy	3 Pluton szturmowy	Ogółem
BWP	-	4	-	-	4
BRDM-2	-	-	3	3	6
BRDMR-5	1	-	-	-	1
STAR 266	1	-	-	-	1
Tarpan Honker	1	-	3	3	7
Tarpan Sanitarka	1	-	-	-	1

V. KOMAPANIA LOGISTYCZNA

Struktura organizacyjna i zadania:

Kompania logistyczna składa się z dowództwa kompanii logistycznej oraz trzech plutonów logistycznych:

- 1 pluton transportowo-gospodarczy;
- 2 pluton transportowo-gospodarczy;
- pluton remontowy.

W skład dowództwa wchodzi:

- dowódca kompanii logistycznej;
- szef kompanii logistycznej;
- technik kompanii logistycznej.

PROCES PODEJMOWANIA DECYZJI**ANALIZA ZADANIA:**

- ANALIZA INFORMACJI
- ANALIZA SYTUACJI OPERACYJNEJ
- ANALIZA SYTUACJI PERSONALNEJ
- ANALIZA SYTUACJI LOGISTYCZNEJ
- ANALIZA SYTUACJI EKONOMICZNEJ
(HUMANITARNEJ)
- ANALIZA SYTUACJI SPOŁECZNEJ

UKŁAD MELDUNKU ANALIZY ZADANIA

Analiza Informacji	Ops Info
Analiza Sytuacji Operacyjnej	COO
Analiza Sytuacji Personalnej	CMPO
Analiza Sytuacji Logistycznej	CLO
Analiza Sytuacji Ekonomicznej (Humanitarnej)	HumO
Analiza Sytuacji Społecznej	Civil Affairs Off

PROCES PODEJMOWANIA DECYZJI

ANALIZA INFORMACJI – Ops Info Officer

- **Teren**

Wpływ terenu na działania jednostek ONZ i innych

- analiza terenu
- linie komunikacyjne (połączenia transportowe)
- obszary wyładunku (porty, lotniska, stacje kolejowe)
- kluczowe punkty terenowe o znaczeniu taktycznym

- **Pogoda i klimat**

Wpływ pogody i klimatu na operacje jednostek ONZ i innych

- potrzeby specjalnego umundurowania i ekwipunku
- wpływ na przemieszczenie i rozwinięcie operacyjne
- wpływ poszczególnych pór roku
- wpływ na społeczność lokalną

- **Sily spoza ONZ**

Sytuacja, działalność, możliwości

- wielkość i organizacja
- rozwinięcie operacyjne
- morale i motywacje
- działalność
- oczekiwane zachowania w stosunku do ONZ
- możliwe warianty działania sił spoza ONZ (cele, krótkoterminowe i długoterminowe prognozy)
- wymogi negocjacji i potrzeb łącznikowych
- stosunki z mediami

Fakty + Przypuszczenia = Wnioski

PROCES PODEJMOWANIA DECYZJI

ANALIZA SYTUACJI OPERACYJNEJ - COO

• Zadanie

Myśl przewodnia przełożonego

- zrozumienie zadania w bieżącej sytuacji, cel i zadania do osiągnięcia

Określenie zadań do wykonania

- specyfikacja zdań (otrzymanych z wyższego sztabu)
- zadania pośrednie („czytanie pomiędzy wierszami”: jakie działania są nieodzowne, jakie specjalne problemy powinny być rozwiązane,

Dane dotyczące sił

- status sił, organizacja, położenie,

Wymogi i ograniczenia

- niezbędne działania (środki jakie należy rozwinąć, utrzymanie rezerw i odwodów, zadania, które powinny mieć priorytet)
- założone ograniczenia (mandat i porozumienia)

Ryzyko

- akceptowany stopień ryzyka wykonania zadania (ekonomia sił w pewnych rejonach, obszarach)
- wpływ na zadania innych komponentów

• Współdziałanie z innymi komponentami ONZ

Czas i obszar

- określenie odpowiednich czasów w kontekście odległości i manewru (wykonanie zadania, czas wykonania (przedział czasowy potrzebny na przerzut personelu z kraju w rejon misji, program czasowy przesunięć w ramach misji)

Fakty + Przypuszczenia = Wnioski

PROCES PODEJMOWANIA DECYZJI

ANALIZA SYTUACJI PERSONALNEJ – CMPO

- Stan jednostki
- Wymiana
- Doświadczenie bojowe (ostatni przydział, rotacja)
- Sprawy poza kombatanckie
- Stopień gotowości personelu
- Kwalifikacje (język, nawyki)
- Zaangażowanie
- Spójność, jedność
- Narodowe ograniczenia prawne

Fakty + Przypuszczenia = Wnioski

PROCES PODEJMOWANIA DECYZJI

ANALIZA SYTUACJI LOGISTYCZNEJ – CLO

Dokładne i aktualne określenie sytuacji logistycznej to posiadanie i możliwości jednostek co do stanu uzbrojenia, paliwa, żywności, innych zapasów, ochrony i możliwości transportowych sił

- Naprawy
- Zaopatrzenie
- Obsługa
- Transport
- Zabezpieczenie medyczne
- Możliwości, zakwaterowania, budowy, wykonywania prac
- Odniesienie do czasu i obszarów, w których mogą być wykorzystywane jednostki logistyczne

Fakty + Przypuszczenia = Wnioski

PROCES PODEJMOWANIA DECYZJI

ANALIZA SYTUACJI EKONOMICZNEJ (HUMANITARNEJ - HumO)

Określenie potrzeb humanitarnych pokrzywdzonych (potrzebujących) - wynika z sytuacji pokonfliktowej
Zachowania i możliwości państwa – gospodarza

- władze
- zachowania społeczności lokalnej
- oczekiwane wsparcie ze strony państwa (transport, szpitale, woda)
- ekonomika kraju

Akcje prewencyjne (zabezpieczające)

Służby serwisowe i zabezpieczające

- żywność, kwaterunek, higiena, zabezpieczenie medyczne, ewakuacja, transport rannych, wymiana jeńców, wznowienie transportowych kontaktów rodzinnych, naprawa infrastruktury
- możliwości interwencji w imieniu grup potrzebujących z kompetentnymi władzami (= koncepcja osłony humanitarnej)
- możliwe wojskowe i policyjne (CivPol) zadania ochrony, uczestnictwa (eskortowanie, dystrybucja, przewozy)
- możliwe zaangażowanie represyjne sił wojskowych i policyjnych przy naruszeniach międzynarodowego prawa humanitarnego
- wsparcie w zbieraniu i wymianie informacji

Współdziałanie w zakresie bezpieczeństwa

Fakty + Przypuszczenia = Wnioski

PROCES PODEJMOWANIA DECYZJI

TREŚĆ INFORMOWANIA OPERACYJNEGO

COS/COO	Wprowadzenie / Cel / Układ
OpsInfoO	Skrócona wersja analizy informacji
COO	Analiza sytuacji operacyjnej
CMPO	Obecna sytuacja personalna
CLO	Obecna sytuacja logistyczna
HumO	Obecna sytuacja humanitarna
COS/COO	Sformułowanie propozycji dla FC (Sprecyzowane zadanie własne)

PROCES PODEJMOWANIA DECYZJI

WYTYCZNE DOWÓDCY DO PLANOWANIA

Podstawa procedury planowania

- Krótkie przypomnienie sytuacji na początku operacji
- Sprecyzowanie zadania

Wytyczne do oceny

- Wnioski z analizy sytuacji
- Specjalne problemy do rozwiązania (ramy czasowe i obszar rozwinięcia sił)
- Zasadnicze informacje dotyczące sił spoza ONZ
(ZEI – zasadnicze elementy informacji)
- Czynniki ograniczające
- Końcowa weryfikacja danych
- Warianty działania brane / nie brane pod uwagę

Wytyczne do pracy

- Zadania dla pracowników sztabu
- Plan pracy sztabowej

ZEI – krytyczne dane potrzebne dowódcy do podjęcia w odpowiednim czasie decyzji ()

PROCES PODEJMOWANIA DECYZJI

„Po wytycznych dowódcy sztab powinien opracować zarządzenie przygotowawcze”

ZARZĄDZENIE PRZYGOTOWAWCZE

Zarządzenie przygotowawcze powinno zawierać:

- Zadanie
- Najwcześniejszy czas przesunięcia
- Czas i miejsce wydania następnego zarządzenia
- Zasady administracyjno-logistyczne / specjalne ustalenia
- Wytyczne do określenia / potwierdzenia danych oraz do rozpoznania

PROCES PODEJMOWANIA DECYZJI

USTALENIE WARIANTÓW DZIAŁANIA – (COA) (Courses of Action)

- **CO** – powinno być zrobione
- **KIEDY** – to będzie miało miejsce
- **GDZIE** - rozwinąć
- **KTO** – powinien wziąć udział
- **JAK** – odpowiednie środki powinny być użyte
- **DLACZEGO ?** – cel operacji

TREŚĆ MELDUNKU WARIANTÓW DZIAŁANIA

COS/COO	Wprowadzenie / Cel / Układ
OpsInfoO	Uaktualnienie sytuacji operacyjnej
COO	Zamiar Zadanie i myśl przewodnia przełożonego Proponowane warianty działania na szkicu lub w meldunku ustnym
CMPO	Uaktualnienie sytuacji personalnej
CLO	Uaktualnienie sytuacji logistycznej
HumO	Uaktualnienie sytuacji humanitarnej
COS/COO	Wnioski – zgodne z wymogami FC (dowódcy) dotyczącymi wariantów działania

PROCES PODEJMOWANIA DECYZJI

ARKUSZ PORÓWNANIA DECYZJI

Treść		Warianty działania					
Kryteria	Waga	1		2		3	
Myśl FC	2	2	4	1	2	4	8
Myśl Dcy	2	1	2	3	6	2	4
Prostota	2	2	4	3	6	5	10
Bezpieczeństwo	3	2	6	4	12	5	15
Polityka	3	2	6	3	9	1	3
Ekonomiczność	1	3	3	3	3	3	3
Logistyka	1	3	3	1	3	2	6
Szybkość	1	1	1	1	1	2	2
Razem		16	20	19	42	24	51

Warianty działania			
	1	2	3
OpsInfoO			
COO			
CMPO			
CLO			
HumO			
Rekomendacja			

PROCES PODEJMOWANIA DECYZJI

UKŁAD ODPRAWY DECYZYJNEJ

COS/COO	Wprowadzenie / Cel / Układ
OpsInfoO	Spodziewane działanie sił spoza ONZ Uaktualnione informacje
COO	Zadanie własne Przypuszczenia użyte w planowaniu Warianty działania – graficznie i opisowo Operacyjne zalety i wady każdego wariantu działania Rekomendacje działania
OpsInfoO	Przypuszczenia użyte w planowaniu Zalety i wady każdego wariantu działania z punktu widzenia zdobywania informacji Rekomendacje działania
CMPO	Przypuszczenia użyte w planowaniu Uaktualniona sytuacja personalna Zalety i wady każdego wariantu Rekomendacje działania
CLO	Przypuszczenia użyte w planowaniu Uaktualniona sytuacja logistyczna Logistyczne zalety i wady każdego wariantu Rekomendacje działania
HumO	Przypuszczenia użyte w planowaniu Uaktualniona sytuacja humanitarna Zalety i wady każdego wariantu
COS/COO	Wypełnienie arkusza porównania decyzji Rekomendacje i problemy/wymogi mogące wystąpić przy wprowadzaniu decyzji w życie

PROCES PODEJMOWANIA DECYZJI

UKŁAD PRZEDSTAWIANIA PLANU lub ROZKAZU OPERACYJNEGO

COS/COO	Wprowadzenie/Cel/Układ Przypuszczenia (użyte w planowaniu)
OpsInfoO	Para 1a: Sytuacja – siły spoza ONZ
COO	Para 1b: Sytuacja – siły ONZ Para 1c: Sytuacja – zmiany w podporządkowaniu Para 2: Zadanie Para 3: Realizacja Para 5: Dowodzenie i łączność
CMPO CLO HumO	Para 4: Administracja i logistyka <ul style="list-style-type: none">• Sprawy personalne• Zabezpieczenie materiałowe i obsługa<ul style="list-style-type: none">• Zabezpieczenie medyczne• Działania humanitarne
COS	Bezpieczeństwo Morale Wnioski

1252 / F

PROCES PODJĘCIA DECYZJI
PROCES PODJĘCIA DECYZJI
PROCES PODJĘCIA DECYZJI

	Wprowadzenie / Cel / Dział
	Zadanie własne
	Przyjęcie w życie
	Opisano
	Realizacja
	Administracja i logistyka
	Osoby i personel
	Wzrost

